

Kotán Norbert:

Küzdjetek a hitért!

Az Antikrisztus munkája a gyülekezetekben

A jegyzet részei, vagy egésze ingyenesen másolható, terjeszthető, semmiféle copyright nem vonatkozik rá, egészen addig, amíg a gondolatok értelme és eredetisége csorbát nem szenved!

Előszó

Kedves Olvasóm!

E jegyzet szerzője nem teológiai professzor, de még csak Bibliaiskolát sem végzett, így nem is kíván teológiai vitákba bocsátkozni. A jegyzetet elsősorban a családomnak és barátaimnak szántam, de szívesen bocsátom rendelkezésére mindazoknak, akik az igazságot keresik és kutatják.

Júdással egyetemben intellek és bátorítalak Benneteket: „Szeretteim, minthogy megvan bennem minden serénység arra, hogy a nekünk közös megmenekülésről írjak nektek, kényszerít *éreztem* az írásra, hogy bátorítsalak titeket, hogy még tovább küzdjétek a szenteknek egyszer átadott hitért.”

A szenteknek egyszer átadott hitért tehát küzdeni kellett már a gyülekezet indulásánál is. Így van ez ma is, csak a homályosság nagyobb. „Így annál szilárdabban tartjuk a prófétai ígét, és helyesen cselekesztek, ha úgy figyeltek rá, mint homályos helyen világító mécsesre, mindaddig, míg felvirrad a nappal, és a hajnalcsillag felkél szívetekben.” (2 Pt, 1: 19)

Cheltschitzki Péter 1440-ben, „A hit hálója” c. művében ezt írja: „Mi, akik utolsóként jövünk, szeretnénk látni a dolgokat kezdeti állapotukban, és visszatérni a kezdethez, amennyire ezt számunkra Isten lehetővé teszi. Azokhoz hasonlítunk, akik egy leégett házba léptek be, és próbáljuk megtalálni az eredeti alapokat. Ez azért nagyon nehéz feladat, mert a romokra mindenféle idegen anyagok épültek rá, azokkal összekeveredtek, és így sokan azt gondolják, hogy az a ránőtt idegen anyag maga az alap, és ezt mondják: „ez az alapozás” vagy ezt: „ez az az Út, amelyen mindenkinek haladni kell”, és ezt mások is ugyanúgy ismételtetik. Így azután az új ránövésekben vélik fölfedezni az alapokat, jóllehet valami egészen mást találtak, amely az alappal teljes ellentétben van. Ez a kutatást még nehezebbé teszi, mert ha mindnyájan azt mondanánk, hogy „a romok között az eredeti alap elveszett” akkor sokan elkezdenének ásni és kutatni utána és azután: az így megtalált alapon kezdenék el az igazi építő munkát, hasonlóan Nehámiáshoz és Zorobábelhez, akik a templom lerombolása után a régi alapon építették az újat. Most már sokkal nehezebb hosszú idő óta a földön heverő szellemi romokat helyreállítani és visszajutni a kezdeti állapothoz, amelynek nem lehet más fundamentuma, csak az Úr Jézus Krisztus, akitől a történelem folyamán olyan sokan eltávolodtak, és más, idegen istenekhez fordultak.” (E. H. Broadbent: Zarándok Gyülekezet, Evangéliumi Iratmisszió kiadás; The Pilgrim Church, Pickering and Inglis 1931)

Egyetlen dolgot kérek tőled szeretettel, miközben ezeket olvasod: megalkuvás nélküli őszinteséget. Ellenkező esetben csak kelepce és keserűség forrása lesz a számodra az iromány.

Ez a jegyzet egy átfogóbb állásfoglalás része, folytatása várható. A teljesebb állásfoglalás a bűn, bűnbánat, megtérés, kegyelem, megváltás, hit és üdvösség bibliai értelmének világossá tételét célozza meg, mivel ezeken a területeken az egyházakban ma nagy ferdtések tapasztalhatóak. Ez a jegyzet tehát nem teljes, jó néhány következtetés hátramaradt még! Mindaddig azonban nem bocsátom az olvasóközönség elé a teljesebb írást, míg az én életemben gyakorlattá nem váltok minden egyes szót abból és lektoráltatom néhány tapasztalt és világos látású vezetővel.

Feltétlen szükséges megjegyeznem azt is, hogy ha néhány gondolat, vagy magyarázat ismerős, az nem a véletlen műve. Gondolatokat és irányelveket kölcsönvettem, beépítettem az életembe. A gondolatok egy részéről azt sem tudom, hogy nekem jutott-e először eszembe, vagy olvastam valahol, de annyi bizonyos hogy egységgé váltak bennem. Mentségemre legyen szólva: „Semmi új nincs a teológiában, kivéve a tévtanításokat.” (Spurgeon)

Amennyiben úgy látod, egyes állításokat tekintve tévedtem, kérlek mindenképpen jelezz vissza! Isten gazdag áldását és a drága Úr Jézus Krisztus kegyelmében való kiteljesedést kívánom az életedre!

Testvéri üdvözléssel és szeretettel: Kotán Norbert

Vallás vagy keresztyénség?

Sokszor hallottam már ostorozni az ún. „vallásos, tradíciókhoz mereven ragaszkodó” embereket. „Azok a hájas szívűek, minden jó megrontói, minden fejlődés akadályozói, akiknek csak a forma számít, de nem a tartalom...”

Ebben a részben szeretném világossá tenni, mit is jelent az ige alapján az, hogy valaki keresztyén.

Kezdjük a definíciókkal.

Amikor azt mondom majd, hogy „vallás”, akkor ezt azért teszem, mert valamiképpen meg kell különböztetnem az újjászületett keresztyénségtől.

Nem szerencsés ezt a szót ledegradálni, de manapság egyre több pejoratív értelmezés társul hozzá. A vallás szó mindent elárul az eredeti értelméről: megvallás, bizonyágtétel, tanúságtétel valamiről. Jobb esetben Jézus megvallása az életeddel. Én a “vallás” szót, amíg valaki nem talál erre másik, megfelelőbbet, a pejoratív, negatív értelmében fogom használni, aminek nincs köze az eredeti jelentéshez. A vallást a farizeusi szellemre értem, amit majd később meg is magyarázok. A vallásosság Jézus korában a zsidóság egy részét jelentette, ma ez a csoport kibővült a magukat keresztyénnek vallókkal is. Más vallással itt most nem akarok foglalkozni.

Keresztyénség: Ez a szó annyit tesz: krisztusi. Ezt a nevet nem mi, keresztyének találtuk ki, hanem a világ nevezte el az antiokhiai gyülekezet tagjait keresztyénnek, azaz krisztusinak. Nyilván azért, mert Krisztust követték és a magaviseletük és életük is hasonlított Krisztuséhoz.

A vallásos emberek keresztyénnek tartják magukat. Egy kívülálló szemében a kettő ugyanaz a kategóriát jelenti.

Az ige azonban élesen választja ketté a vallást a keresztyénségtől, mint juhokat a kecskéktől.

János első levele az egyik legjobb teszt erre vonatkozólag.

Olvasd el ezeket az igéket, és teszteld, te vajon melyik csoporthoz tartozol:

1Jn 1,6 Ha azt mondanánk, hogy közösségben vagyunk vele, és a sötétségben járnánk, hazudnánk, és nem cselekednénk őszintén (igazságot).

1Jn 2,3-4: Arról tudjuk meg, hogy az ő ismerete bennünk *él*, (hogy megismertük őt), hogy **rendelkezéseit megőrizzük.**

Aki azt mondja, hogy ismeri őt, de parancsolatait nem őrzi, hazug, az ilyenben nincs az igazság.

9 Aki azt állítja, hogy a világosságban van, de testvérét gyűlöli, mostanig a sötétségben van.

...11 De aki gyűlöli testvérét, a sötétségben van, a sötétségben jár, és nem tudja hová megy, **mert a sötétség vakká tette a szemét.**

15 Ne szeressétek a világot, se a világban levőket. **Ha valaki a világot szereti, az Atya szeretése nincs meg benne,**

16 mert minden, ami a világban van, a hús kívánsága, a szem kívánsága, kérkedő életforma, nem az Atyából, hanem a világból való.

26 Ezeket azokra vonatkozólag írtam nektek, akik eltévelyítenek titeket.

29 Ha azt tudjátok, hogy ő igazságos, akkor ismerjétek meg azt is, hogy belőle született mindenki, aki az igazságosságot teszi.

Az előző igék mellett van itt még egy igei gondolat, amelyik teljesen egyértelművé teszi ezt a szétválasztást:

22 Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Az az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút.

23 Senkinél sincs az Atya, aki a Fiút tagadja, aki a Fiút vallja, annál ott van az Atya is.

24 Amit kezdettől fogva hallottatok, az maradjon bennetek, ti pedig a Fiúban és az Atyában maradjatok.

Hozzáteszem a 6. verset, amely ezt mondja:

Aki azt mondja, hogy őbenne marad, az tartozik úgy járni, ahogy ő is járt.

Sokan hiszik az antikrisztusi szellemről, hogy majd csak sokára, az idők végén jön el.

Az igéből azonban kiderül, hogy az antikrisztusi szellem már a kezdetektől a világban van, bár még nem jutott korlátlan uralomra. Az antikrisztusi szellem hatott a farizeusokban, amikor a Felkent Jézust megölték. A mai kor vallásosságban sem hat más, mint a tévelyítés hatalma.

Nem egy szellemről van itt szó, hanem szellemiségről, amely korokon átívelve, időről időre hat, elhomályosítva a hitetlenek tekintetét, és igyekszik eltévelyíteni mindenkit, aki hívő.

Az idők legvégén az antikrisztusi szellemiség egy birodalomban jut teljes hatalomra. Akkor már nyíltan szembe mer helyezkedni mindenkivel, aki a Fenevad előtt nem borul le. Addig azonban alattomosan, világosság angyalává változtatva külsejét kúszik be az egyházba! Jól mondom, az egyházba!

Jól jegyezd meg! A vallásosság nem a keresztyénség finomabb változata, hanem tisztán ördögi, amely mindennel szemben áll, amiben (akiben) Krisztust véli felfedezni.

Ahogy sátán gyűlöli Krisztust, úgy gyűlöl mindent és mindenkit, ami az Ő képeire emlékezteti. A keresztyénekről pedig a 2 Kor 3, 18 alapján azt mondhatjuk, hogy erre a képre formálódnak át.

A keresztyénség krisztusi, azaz mindenestől magában hordozza Krisztust. A vallásos emberek számára ítéletet hordoz egy keresztyén. Szúrja a szemüket, ezért igyekeznek elnyomni, ha lehet, ellehetetleníteni, megnyomorítani az élő hitűeket. Ha keresztyénnel találkoznak, akkor rásütik a fanatikus, rajongó, törvénykező jelzőt, majd kidobják maguk közül.

A keresztyén ember nem is tud sokáig megmaradni a vallásos közegben. Az emberi szervezet kiveti az idegen testet magából. Ha egy embernek szervátültetésre van szüksége, előbb el kell nyomni az immunrendszerét. Sokszor még így is eredménytelen a műtét, a szervezet kiveti az idegen (nem saját lényegű) szövetet.

Ez egyszerű törvény, mégis átnézünk felette, mint ha nem lenne. Miért tűri meg, vagy találja kifejezetten kellemesnek a világi (állami) hatalom az egyházi hatalmat? Miért nem üldözik a vallást? Azért mert a vallás éppúgy a világból való, semmi köze Krisztushoz, annál inkább az antikrisztusi szellemhez! Emlékszel még, mint mond az 1 Jn 2, 15-16?

A vallásosság mindig is vak volt, bár mindig is azt hirdette, egyedül ő lát. A farizeusok is vakok voltak, mégis haragudtak Jézusra, mikor vaknak nevezte őket. Az engedetlenség következménye a szellemi vakság.

Jn 12, 40 „Vakká tette szemüket, megkövesedetté szívüket, hogy szemükkel ne lássanak, szívükkel ne értsenek, meg ne forduljanak, és meg ne gyógyíthassam őket.”

Végül, egy erős igazság: nem az a vallásos, aki régi formákhoz ragaszkodik a tartalom helyett, hanem te magad, amikor olvasod és érted az ígét, de nem teszed meg. Nagyon veszélyes állapot ismerni az igazságot, de nem élni szerinte.

Jakab 1, 21- 26: Azért hát, félre tévén minden szennyet és a gonoszság áradatát, fogadjátok be szelídséggel a veletek összenövő ígét, melynek hatalma van arra, hogy lelketeket megmentse. Legyetek az ígének megtevői s nem csupán hallgatói, mert aztán hamis következtetésekkel eltévesztitek az *igazságot*. Mert az, aki az ígének hallgatója és nem megtevője, olyan emberhez hasonlít, aki megnézte természetes arcát a tükörben, szóval megvizsgálta magát, de ahogy eljött onnan, elfelejtette, milyen volt.

Ám, aki beletekintett a szabadság bevégezett törvényébe és meg is maradt mellette, aki nemcsak feledékeny hallgató, hanem tettek cselekvője, az boldog, amikor cselekedhet. Az olyan embernek, aki azt hiszi magáról, hogy az istentiszteleti formákat pontosan teljesíti, azonban a nyelvét nem zabolázza meg, hanem megcsalja szívét, az istentisztelete hiábavaló.

Tudom, ez sokaknál kiütheti a biztosítékot, pedig meredekebb dolgokat is fogunk még látni. Ha a saját véleményed helyett inkább az igére alapozol, megértheted, miről beszélek.
A későbbiekben mindent igével fogok alátámasztani, semmit sem a tapasztalataim alapján.

Először négy példázatot magyarázok. Talán egy kicsit másképp, mint a megszokott. A megszokott magyarázatok időnként nem fedik le az adott íge lényegét.

Káin és Ábel

1 Móz 4,3-5: egy idő múlva Kain áldozatot vitt az ÚRnak, a föld gyümölcséből. Ábel is vitt az elsőszülött bárányokból, a kövérjükből. Az ÚR rátekintett Ábelra és áldozatára, de Kainra és áldozatára nem tekintett. Emiatt Kain nagy haragra gerjedt, és lehorgasztotta a fejét.

8-10: Egyszer azt mondta Kain a testvérenek, Ábelnek: Menjünk ki a mezőre! Amikor a mezőn voltak, rátámadt Kain a testvére, Ábelra, és meggyilkolta.

Akkor az ÚR ezt mondta Kainnak: Hol van Ábel, a testvéred? Kain ezt felelte: Nem tudom! Talán őrzője vagyok én a testvéremnek?

De az ÚR így szólt: Mit tettél? Testvéred kiontott vére kiált hozzám a földről.

Zsid 11, 4: Hittel lett Ábel áldozata több a Káinénál, s ezen az *áldozaton keresztül* jutott ahhoz a bizonyágtételhez, hogy *Isten* igazságosnak *elfogadta*, amennyiben adományai felől maga az Isten tett tanúságot. *Ez áldozaton keresztül*, bár meghalt, még *mindig* beszél.

Pál úgy magyarázza, hogy Ábel igazságos volt. Azt az állapotot kapta ajándékba a hitéért, mint amit mi kapunk a megváltáson keresztül. A mártíromsága, kiontott vére kiált Istenhez, hogy tegyen igazságot. Erről beszél Jézus a Lukács 11,51-ben.

Isten egykor bosszút áll szolgálainak kiontott véérért és igazságot szolgáltat.

Jel 6, 9-10: Mikor az ötödik pecsétet felnyitotta, láttam az oltár lábánál azokat a lelkeket, akiket az Isten beszédéért s a náluk lévő bizonyágtételért megölték.

Nagy szóval kiáltottak: „Meddig nem ítélsz még mi Parancsolónk, te szent és igaz? Meddig nem hozod el a megtorló igazságszolgáltatást a mi vérünkért a föld lakóira?”

Kain és Ábel történeténél láthatjuk az antikrisztusi szellem, a vallásosság egyik legelső megjelenését. Az antikrisztusi szellemség a teremtéstől kezdve kísértett, áthatotta a világot.

Káin a vallásos ember östípusa. Kain nemzetsége nem képes igaz áldozatot hozni, csak másolni a hívőkét. Oltárt épít fel, ami megtévesztésig hasonló a hívő ember oltárához, de az ő oltárának füstje nem éri el Istent. Másolja a formákat, de a hit hiánya miatt sosem fog rátekinteni ilyen áldozatra az Úr!

Közben nem érti, hogyan lehetséges, hogy Isten semmibe veszi (hamis) áldozatát. Megtérni viszont nem akar, hanem elvetemültsége és kemény szíve gyilkosságra viszi.

Kainnak volt ideje megtérni, Isten szava kérlelte erre, ő azonban megkeményítette magát Istennel szemben és meggyilkolta testvérét.

A vallásosság -értem ezalatt az egyes vallásos emberek sokaságát- ide fog eljutni! Akiben nincs meg az igaz hit, nincs a Szellem teljes uralma alatt, az előbb-utóbb szembefordul Krisztussal és a

keresztyénsséggel, üldözni és öldökölni fogja őket, s közben meg van győződve arról, hogy ezt Istenért teszi.

A tékozló fiú

Lukács 15, 11-23

Majd így szólt: „Volt egy embernek két fia.

A fiatalabbik így szólt apjához: Atyám, add ki nekem a vagyomból rám eső részt. Az hát megosztotta köztük, ami a megélhetésre volt.

Nem sok nap múltán a fiatalabbik fiú mindent összeszedett, és kivándorolt egy távoli vidékre. Ott kicsapongó életmóddal vagyonát eltékozolta.

Miután mindenét elköltötte, nagy ínség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett.

Ekkor elutazott, és beállt a vidék egyik polgárához, ki a mezőkre küldötte ki disznókat legeltetni.

A *fiú* kívánta, hogy hasát azokkal a hüvelyekkel tölthesse meg, amelyeket a disznók ettek, de senki sem adott neki.

Ekkor magába szállt és így szólt: Apám hány béresének fölös mennyiségben van a kenyere, én meg elveszek itt az ínségben.

Felkelek hát, elmegyek az apámhoz, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen, meg veled szemben.

Többé nem vagyok arra méltó, hogy fiadnak hívjanak, tégy engem béreseid közül eggyé.

Ezzel felkelt és elment atyjához. Még messze volt, amikor meglátta az apja és szájalomra gerjedt, majd hozzáfutott, nyakába borult és összecsókoltatta.

A fiú így szólt hozzá: Atyám, vétkeztem az ég ellen és veled szemben. Többé nem vagyok arra méltó, hogy fiadnak nevezzenek.

De az apa így szólt rabszolgáihoz: Siessetek, hozzátok elő a legjobb ruhát és adjátok rá, húzzatok gyűrűt a kezére és sarut a lábára.

Azután hozzátok el azt a hizlalt tulkot, öljétek le és vigadjunk, lakomázzunk.

Sokan ismeritek ezt a történetet. Ha valaki az Atya szeretetéről akar prédikálni, akkor általában előkerül ez a példázat is, hiszen valóban jól jellemzi Isten szeretetét.

Én úgy gondolom, a példázat megáll, ha egy másféle értelmezési móddal nem csak a hitetleneket azonosítjuk a tékozló fiúval.

Amikor a tékozló fiakról beszélünk nem csak a hitetlenekre lehet gondolnunk, még csak nem is a gyülekezettől elszakadt, világba kiment fiakra, hanem a keresztyénségre és zsidóságra, Isten népére, amely egykor az Atya házából indult, de elszakadt onnan, s még nem tért vissza maradéktalanul.

A megtérés szempontjából felesleges különválasztanunk a zsidókat a nemzetektől. A testi Izraelre más dolgok vonatkoznak ugyan, mint az Ígélet Izraeljére, de a szellemiségek és történések szempontjából ez most nem lényeges.

Az Atyától elszakadt fiak alatt tehát Isten népét kell értenünk.

Isten népe egykor Isten gyermekeként élt, munkálkodott. Amikor azonban a világ csábítása magával ragadta, kikérte vagyonát. Ez alatt azt érthetjük, hogy az egyház, az Istentől kapott vagyonát a világban eltékozolta, paráznaságra szórta el.

Mi ez az értékes vagyon, ami kellett a világi barátoknak? Az erkölcs, a jogosság, a szépség, az emberek felett való szervezett hatalom. Ezeket mind Isten találta ki, és népének boldogulása érdekében bocsátotta egyháza javára.

Gondoljunk csak a mai, modern jogrendszerre, amely a tízparancsolat, illetve a mózesi törvények alapjára épült. Az erkölcs hiányzik a világból, ezért a keresztyénségből vette kölcsön. A világi hatalom társadalmat épített és elnevezte keresztyén társadalomnak. A hatalomért cserébe kész volt alkut kötni az egyházzal sokszor a történelem folyamán. De amint kiforgatta a vagyonából az egyházat, és saját céljaira használta fel, az egyház barátságára nem volt tovább semmi szüksége.

Úgy esett, ahogy ez lenni szokott: amikor már semmi sincs, elhagynak a barátok!
Amikor nélkülözés támadt a vidéken, a fiú már képtelen volt az atyai vagyonból pótolni azt. Az erkölcsi, morális válság idején, az Atyától elszakadt egyház sem képes ezeket a kincseket megmutatni magánál.

A tékozló fiú eljut odáig, hogy a disznók eledelét kívánná, de azzal sem töltheti meg gyomrát.
Júdás levele így írja ezt le:

18-19: Az utolsó időben gúnyolódók támadnak, kik saját vágyaik után fognak járni, azaz az Istent nem félők kívánságai után.

Ők azok, akik válaszfalakat emelnek (elkülönítenek). Lelkiek, Szellem nincs náluk.

(A vers második felére majd később térek ki.)

Az Istentől elszakadt egyház fut a világi kívánság: a pénz, a hatalom, méltóság, testi kívánságok után, de nem fogja tudni megtölteni vele a gyomrát!

Sok vallásos ember küzd ezzel: sem a világban, sem a gyülekezetben nem érzi otthon magát. Kívánságai arra viszik, hogy kicsapongó, parázna életet éljen, de a szívében meglévő elvek nem engedik, hogy ezt az életformát maradéktalanul élvezze.

A tékozló fiú ennél a pontnál magába száll, megtér. Az utolsó időkben is lesznek, akik csömört kapnak a paráznaság útjától, és vissza kívánnak térni az Atyai házhoz. Mindazoknak, akik ilyen szívvel térnek meg, hatalmas bátorítást, reménységet ad a példázat vége!

Ugyan mi, „keresztyének”, nem vagyunk méltóak arra, hogy Isten fiainak nevezzenek, mert az atyai örökséget a világban tékozlottuk el, mégis van lehetőség megtérni! Az Atya szeretete elengedte a fiút, de visszavárja. Figyeld meg, mit mond: „Még messze volt, amikor meglátta az apja és szájalomra gerjedt, majd hozzáfutott, nyakába borult és összecsókolgatta.”

Isten ilyen szájalommal, ekkora szeretettel várja vissza elveszett gyermekeit!

A megérkezéskor tiszta ruhát, gyűrűt és örmvacsorát kap.

Zakariás 3,3-5: Józua ugyanis piszkos ruhába öltözve állt az angyal előtt. Azután ezt mondta az angyal az előtte állóknak: Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Neki pedig ezt mondta: Nézd! Elvettem a bűnödöt, és díszes ruhába öltöztetlek téged. Majd így szólt: Tegyetek a fejére tiszta süveget! Akkor tiszta süveget tettek a fejére, és tiszta ruhába öltöztették, miközben az ÚR angyala ott állt.

Jel 19, 8: Megadták neki, hogy fénylő, tiszta gyolcsba burkolózzék.” A gyolcs a szentek igazságos viselkedése.

Amikor a fiú tiszta ruhát kapott, azzal azt mondja a példázat, hogy a megtérő egyház bűnét elvették, igazságosnak nyilvánították, megszentelték.

A másik jelkép a gyűrű. Erről sem kell találgatásokba bocsátkoznunk, mert világos: az itt kapott gyűrű pecsétgyűrű, ami a fiúság helyreállítását jelentette. Ismerős a Ben Hur c- filmből a jelenet, amelyikben a római tiszt fiává fogadja Júdát és ennek pecsétjeképp gyűrűt húz az ujjára.

A gyűrű tehát a fiúság pecsétje. Erről azonban többet is elárul az ige:

2 Kor 1,22: Ő az, aki el is pecsételt minket és szívünkbe adta a Szellem foglalóját.

Gal 4, 4-7: Mikor azonban eljött az idő teljessége, Isten elküldte a Fiát, ki asszonytól lett, törvény alá került, hogy a törvény alatt levőket kivásárolja, hogy a fiúvá fogadtatást elnyerjük.

Mínt hogy pedig fiak vagytok, Isten elküldte szívünkbe Fiának szellemét, aki így kiált: „Abba! Atya!” Így hát nem vagy többé rabszolga, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Istenen át örökös is.

Róma 8, 14-16: Mindazok ugyanis, akiket Isten Szelleme indít, Istennek fiai.

Mert nem rabszolgaság szellemét kaptátok újra, hogy féljete, hanem a fiúvá fogadás szellemét kaptátok, aki által így kiáltunk: „Abba, Atya!”

Maga a Szellem a mi szellemünkkel együtt tesz tanúságot arról, hogy Isten gyermekei vagyunk.

A pecsét tehát a Szent Szellem, a fiúvá fogadás Szelleme. A Szent Szellem bizonyoságot tesz a szívünknek arról, hogy fiak vagyunk, de ettől többet is: a világ számára is nyilvánvalóvá teszi, hogy fiak vagyunk.

Ezzel nem azt mondom, hogy a Szent Szellem munkája ne lenne jelen ma is a gyülekezetekben. Az viszont bizonyos, hogy Krisztus Szelleme egyetlen gyülekezetben sem tud hatalmasan munkálkodni, akik elszakadtak a fiúságtól.

Az Atya tehát vár. Ha a tőle elszakadt fiú megtér, vacsorát szerez neki. Ha az egyház megtér, Isten visszafogadja, helyre állítja, igazságba öltözteti, megszenteli, Szellemének pecsétjét adja rá, és mennyei vacsorát készít neki. Ez igaz minden egyes emberre, aki a vallásosságából megtérni hajlandó, és visszatér Isten közelségébe.

Az egyház állapotát ez a másik két példázat tovább árnyalja és jellemzi:

A tíz szűz példázata

Mt 25 , 1-13:

Akkor a mennyek királysága tíz olyan szűzhez lesz hasonló, kik fogták fáklyáikat és kimentek a vőlegény elé.

Közülük öt ostoba volt, öt pedig eszes.

Ostobák voltak ugyanis azok, akik fáklyát fogtak ugyan, de nem vittek magukkal olajat.

Az eszesek ellenben a fáklyákkal együtt olajat is vittek edényeikben.

Miután a vőlegény késett, mindannyian elszunnyadtak és aludtak.

Éjfélkor kiáltás hangzott: Ni, a vőlegény! Jertek ki elébe!

Akkor a szűzek mind felkeltek és felszerelték fáklyáikat.

De az ostobák így szóltak az eszesekhez: Adjatok nekünk olajotokból, mert fáklyáink kialusznak.

Csak hogy az eszesek így feleltek: Soha! Nekünk is, nektek is, nem lesz elég! Menjetek inkább az árusokhoz és vásároljatok magatoknak!

De míg azok vásárolni jártak, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a lakodalomba. Aztán bezárták az ajtót.

Utólag megjött a többi szűz is és így szólt: Uram, uram, nyisd meg nekünk!

De az így felelt nekik: Bizony azt mondom nektek, nem ismerlek titeket.

Ébren legyetek hát, mert sem a napot, sem az órát nem ismeritek!

A 10 szűz példázata a Krisztusra váró egyház példázata.

Szerencsés vagyok, mert testközelből tudom, milyen is a vőlegény- menyasszony viszonya. Mikor ezeket a sorokat írom, épp vőlegény vagyok. A menyasszonyommal, Katával együtt csodálatos időket élünk meg. Szerelmes vagyok. Azt hiszem, mindannyian tisztában vagytok azzal, mit is jelent szerelmesnek lenni.

Állandóan a másik jár a fejedben, vele akarsz lenni. Ha nem beszéltek, akkor is jól esik csak együtt lenni.

A menyasszony szereti a vőlegényt. Alig bírja kivárni, hogy láthassa. Az esküvő napjára pedig megmosakszik, fényes, fehér ruhába öltözik, felékesíti magát, úgy várja a vőlegényét.

Minden normális menyasszony így tesz. De mi van a nem normálissal, meg azokkal, akik egyáltalán nem szeretik a vőlegényüket? Mikor az megérkezik a vőlegény, a menyasszonyt papucsban, zsíros hajjal, koszosan találja. Te elvonnád valakit, aki nem szeret? Valakit, aki ennyire semmibe veszi szerelmedet, aki –míg a vőlegény távol van- mással csalja meg?

Mit gondoltok, vajon Jézus magával viszi a paráznává vált egyházat? Kizárt dolog. Jézus igazi menyasszonyának a szíve állandóan telve van a Vőlegénnyel. Várja a viszontlátást, és örömmel készíti fel magát. Tiszta fehér ruhát vesz fel (szent és kegyes cselekedetek), amiben gyönyörködhet a Vőlegény, mert az Ő tetszését keresi. Az igazi menyasszonynak nem megerőltető időt tölteni kedvesével, mert az minden vágya. A menyasszony ragaszkodik a Vőlegényhez, nem csalja meg távollétében sem!

Az igazi gyülekezet (ekklézsia) képtelen a világgal paráználkodni, mert a Krisztust várja vissza. Szereti Jézust teljes szívből, és az Ő tetszését keresi. Az igazi, menyasszony lelkű hívők sok időt töltenek a kedvesükkal, mert szerelmesek! Az az egyház, amelyik nem várja Jézus visszajövetelét, mert jól érzi magát a világban, nem is megy majd a nagy menyegzőre!

Térjünk vissza a példázathoz pár gondolat erejéig. Az okos szüzeknek volt elég olaja, mert utántöltötték. A balga szüzeknek bár eleinte volt olaj, mégis hagyták kifogyni. Wachman Nee mondja, hogy ha a Vőlegény nem késne, rejtve maradt volna ki a balga szüzek bolondsága. Amikor a vőlegény késett, ezen a ponton már elváltak az okosak a balgáktól. Volt, aki képes lett volna várni néhány percet, de fél órát már nem. Más egy napot is várna, de neki egy hétig kellene várakoznia. Ma, amikor késik a Vőlegény Jézus, vajon hány emberről derül ki, hogy balga?

Az okos szüzek a Krisztust váró egyházat jelentik, a balga szüzek a bolond egyházszerkezetet, amely nem készül a visszajövetelre.

Az edény, mint a Bibliában máshol is a szívet jelenti (később még két másik igében is látni fogjuk ezt). Az olaj jelenti a kenetet, azaz a Szent Szellemet. Az egyház Szellemmel teljesen indult, de aztán a kenet elkezdett fogyni. A balga szüzek ezt természetesnek tekintik, mint ahogy a mai egyház is meg tudja magyarázni, miért nincsenek már prófétai látások, gyógyulások, megtérések, csodák és a kegyelmi ajándékok működésének jelei. Az egyház szívéből ezzel együtt kifogyott a szeretet, ami őt Krisztushoz mindenáron kötötte. Sem a Szellem gyümölcseinek többi fajtája nem jellemző már túlzottan a hívekre. Bár van még némi olaj, ami pislákol a szívekben, de már fogyóban van! Riadót kellene fűjni, hogy mindenki tudatára ébredjen, mekkora veszélyben vagyunk! Ha már Isten Szelleme nem tud köztünk erővel munkálkodni, az nem azért van, mert Isten így döntött. Ha a tény, hogy fogyóban az olaj, nem zavar minket, akkor annyira bolondok vagyunk, amennyire csak lehet!

“De míg azok vásárolni jártak, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a lakodalomba. Aztán bezárták az ajtót.

Utólag megjött a többi szűz is és így szólt: Uram, uram, nyisd meg nekünk!

De az így felelt nekik: „**Bizony azt mondom nektek, nem ismerlek titeket.**”

Komolyan a szívetekre szeretném helyezni ezt a mondatot: „Bizony azt mondom nektek, nem ismerlek titeket.” Ne nyugtasd magad hamis biztonságérzettel. Senki, ismét mondom: SENKI NEM MEGY BE a mennyei lakodalomba, aki nem lesz készen a Vőlegény fogadására.

Nem az a kérdés, te mit gondolsz erről. Ha azt mondod is, ismered a Vőlegényt, kinn maradhatsz, ha Ő nem ismer téged! Ahogyan a Fehér Házba sem mehetsz be, ha azt mondod: „Ismerem az amerikai elnököt.” Akkor mehetsz be, ha az elnök maga mondja: “Ismerem őt! Engedjétek be!”

Honnan tudhatod, hogy Ő ismer téged? 1 Kor 8, 3: Ám ha valaki szereti az Istent, az ismert az Istennél.

Mit jelent szeretni Őt? Jn 14: 23 Jézus ezt felelte neki: „Ha valaki szeret engem, és ígémet megőrzi, Atyám is szeretni fogja azt, azután majd elmegyünk hozzá, és lakást készítünk nála.

Ismét vissza kell térnünk oda, ahonnan elindultunk: egyetlen út létezik: megtenni az ígét! Enélkül ugyanis senki sem láthatja meg Istent!

Tudom, ismét kemény dolgokat állítok. Az ígék azonban, amikről még beszélek, ezt támasztják alá.

Csak a béresek prédikálnak biztonságot! Nekik semmit sem jelent, hogy Isten népe a veszébe rohan-e, vagy sem. Szeretettel kérellek titeket, gondoljátok végig. Imádkozzatok és meg ne nyugodjatok addig, amíg bizonyosságra nem jutottatok, hogy ti bementek majd-e oda!

Mind a tíz szűz elaludt, mikor a Vőlegény késett. Csak akkor ébredtek fel, amikor már kiáltás hallatszott. Jellemző az egyházra az alvás állapota. Az utolsó napokban azonban hirtelen fog ráébredni mindenki, milyen közel a Vőlegény. Azokban a napokban viszont már késő olajért futni! Aki addig nem szerez magának, annak nem lesz. Aki nem szenteli meg magát, nem készíti fel a szívét, és nem tölti utána az olajat, az az utolsó napokban már nem fog tudni felkészülni. Az utolsó napok pedig közel vannak! Nem is sejthetjük, mennyire közel. Azt hiszem, nincs már időnk sokáig aludni, az egyháznak most van szüksége ébredésre.

Jel 3, 2: "Légy éber és támogasd a többieket, akik halni készülnek. Mert úgy találtam, hogy tetteid Istenem előtt nem érték el a teljességet."

Az utolsó időben az egyház szétválasztása is végbe megy. A juhokról egyértelműen kiderül, hogy juhok, nem pedig kecskék. A kecskék is nyilvánvalóvá válnak. Jézus visszajövetelének előszele okozza ezt a szétválást. Az egyház egy része felébred, megtér, megszenteli magát és megtöltekezik Szellemmel. Ők az igazi egyház, a keresztyének közössége. Az egyház másik fele tovább alszik, sőt, álmában egyre mélyebben elhomályosul a látása, s végül az Ábelek gyilkosaként a világi hatalmat támogatva az Antikrisztus szolgálatába áll.

Egy lényeges mozzanatra hívnám fel a figyelmet még, a 7. versben. A fáklyákat felszerelték, avagy a mécseseket megvizsgálták. Amíg nem vizsgálták az olajtartó edényeket, addig semmi hiányát nem érezték az olajnak. Amíg nem vizsgáljuk a szívünket, nem tartunk komoly önvizsgálatot, mi sem fogjuk tudni, mekkora baj van.

Olajat az olajtartóba! Ez a végső idők üzenete az egyháznak. Ma még lehet megtisztítani az edényeket és Szellemtől könyörögni! Ma még lehet készülni, de amikor a Vőlegény megérkezik, már késő! Tudod, kedvesem, az ige nem arra hív, hogy készülődjünk. Arra hív, hogy készen legyünk. A Vőlegényt készen kell várni, s nem készülődve. A tolvajt készen kell várni, s nem készülődve. Ébren kell lenni, s nem készülni az ébredésre. Itt és most hadd kérdezzem meg: kész vagy, vagy csak készülődsz?

Ezért fontos az önvizsgálat, a bűnbánat, az elkötelezés Krisztus mellett. Sokan csak várják az ébredést, de nincsenek tisztában azzal, hogy ők maguk is alszanak. Az ige figyelmeztet: Légy éber! „Ha a hívők felébrednek álmukból, akkor a világ megtérésére sem kell már sokat várni!”-mondta Finney, és vallom én is evangélistaként. A gyülekezetem pásztorának felesége azt szokta mondani: a hívők az evangelizációt akkor találták ki, mikor az életük már nem volt elég vonzó ahhoz, hogy az emberek megtérjenek.

2 Pt 1,3: *Abból kell kiindulnom*, hogy az ő isteni hatalma annak megismerésén át, aki minket dicsőségével és erényével elhívott, **mindennel megajándékozott bennünket, ami az életre és istenfélelemre (kegyességre) való.**

Ez az ige azt mondja, minden megvan, ami kell. Nem Isten tehet arról, ha nincs ébredés, hanem mi magunk! Ha nem térünk meg, odaszánva a teljes szívünket újból (az első keresztyének módjára!!!), akkor nem kell várnunk az ébredésre. Mindig bosszant, amikor emberek Istenre kenik, hogy nincs ébredés. Ezek mindig azt gondolják, hogy talán módszerekkel esőt lehet csinálni, de a bűnbánatról és odaszánásról hallani sem akarnak! Nem Istennek kell felébrednie, hanem nekünk.

Amíg a Menyasszony szíve ennyire távol van Vőlegényétől, amíg nem dobban meg az Ő mindent odaadó szerelmére, addig semmilyen ébredés sem lesz, bármennyit imádkozunk, bármennyi imakoncertet, vagy dicsőítőnapot tartunk.

Gyakran hamisan szól a szánkából az olyan ének, mint pl. az: „Odaadom neked mindenemet”, vagy a

„Jézus, te vagy mindenem nekem”... „tiéd az életem”, és ehhez hasonlók.

A minden, tényleg mindent jelent! Hagyjuk abba a hazug, kaini áldozatokat és teljes szíveket adjunk a Völegénynek! Hiszen Ő sem kicsit adott. Nem a maradékot adta idejéből, energiájából, testéből! Mindent adott. Hogyne adta volna egész életét szeretett Menyasszonyáért.

A nagy parázna

Jel 17, 1-6:

A hét csészével ellátott hét angyal közül az egyik eljött és beszélni kezdett velem: „Jer, megmutatom neked annak a nagy paráznának ítéletét, aki a sok víz mellett ül.

Kivel a föld királyai paráznaságba estek, és akinek paráznasága borként megrészesítette a földön lakókat.”

Szellemben egy pusztába vitt el engem, s ott láttam azon a veres fenevadon, aki hemzsegett a káromló címeiktől, s akinek hét feje és tíz szarva volt, ülni egy asszonyt.

Az asszonyt bíbor és veres ruha burkolta, arany, drágakő és gyöngyök ékesítették, kezében undorító paráznaságával és tisztátalanságaival teletöltött aranycsészét tartott.

Homlokára név volt írva, egy titok: „A nagy Babilon a föld paráznáinak s utálatosságainak anyja.”

Láttam, hogy az asszony a szentek véréből és Jézus tanúinak véréből részeg volt. Nagy döbbenet fogott el, mikor megláttam.

Honnan tudjuk, ki is a nagy parázna? Figyeljétek a jellemzést, ami útmutatást ad erre nézve.

Parázna, tehát férjnél van, de megcsalja férjét. Az ÓSZ-I próféták, akiket megölni igyekeztek, nem mással vádolják az Isten elhajlott szívű népét, mint éppen ezzel.

Jer 3,1-5:

Majd ezt mondta: Ha valaki elbocsátja feleségét, és az eltávozva férjétől egy másik férfié lesz, vajon visszatérhet-e megint hozzá? Nem válna-e ezzel gyalázatossá az ország? Te pedig, aki sok barátoddal paráználkodtál, vissza akarsz térni hozzám? – így szól az ÚR.

Nézz föl a hegytetőkre, és lásd meg: hol nem háltak veled? Kiültél eléjük az útra, mint az arab a pusztában: gyalázatossá tetted az országot paráznasággal és gonoszsággal.

Ezért maradtak el az esőzések, tavaszi eső sem volt. Mégis olyan a homlokod, mint egy paráznáé, félredobtál minden szemérmet.

Bezzeg most így kiáltasz hozzám: Atyám! Ifjúságomtól fogva te vagy a segítőm!

Örökké tart-e haragod, megmarad mindvégig? Így beszélsz, de közben folytatod rossz életedet, ahogy csak bírod.

Ezékiel prófétán keresztül ezt üzeni Isten Jeruzsálemnek:

Ez 16,15: De elbizakodtál szépséged miatt, és hírhedt parázna lettél. Elárasztottad paráznasággal, aki csak elment melletted, és az övé lettél.

Az ÓSZ-I próféták gyakran használták a parázna képét Isten népére, amelyik elhagyta Őt. A parázna asszony képe itt sem mást jelent, mint az Istenét elhagyó egyházat.

Mitől parázna a parázna?

A negyedik vers képei ezt is leírják: Az asszonyt bíbor és veres ruha burkolta, arany, drágakő és gyöngyök ékesítették, kezében undorító paráznaságával és tisztátalanságaival teletöltött aranycsészét tartott.

Az asszony felékesítette magát, de nem a férjének. Drágagyöngyöket, drága ruhát hord.

Jeremiás tovább folytatja az előbbi próféciaát, Jeruzsálemnek szól:

4,30: Hát te, pusztulásra ítélt, mit csinálsz? Bíborba öltözöl, aranyékszerekkel ékesíted magad, festékekkel készíted ki a szemedet? Hiába szépitgeted magad: szeretőd megvetettek, életedre törnek!

A nagy parázna bíbor öltözetének ellentéte a menyasszony fehér viselete. A bíbor a bűnt, a világi gazdagságot, a tobzódást jelenti. Az ékszerek, gyöngyök a gazdagságot jelentik.

Az utolsó idők parázna egyháza nem szegény egyház. Krisztussal valódi követőivel ellentétben – akiről tudjuk, hogy nem gyűjtöttek földi kincseket- ennek az egyháznak a szervezete, s tagjai a földön is gazdag, sikeres emberek. Nagy hatalomra, befolyásra tesznek szert.

Egy szóval sem állítom, hogy a gazdagok mind bűnösök, vagy hogy bűn volna gazdagnak és sikeresnek lenni. A prioritás sorrendje a lényeges, hiszen az ige azt mondja:

Mt 6,33: A királyságot és az Isten igazságosságát keressétek előbb, és azokhoz ezeket is hozzáadják majd nektek!

Aki tehát a Mennyek Királyságának polgára, annak mindene megvan. A paráznaság az, hogy az anyagi dolgokat, világi befolyást Isten elé helyezzük.

A parázna a föld királyaival paráználkodik. Az egyházi és világi hatalom a történelem folyamán többször is szövetkezett. A szövetség célja azonban legtöbbször nem az emberek megtérése, vagy a Menny Királyságának kiterjesztése volt, hanem anyagi, hatalmi tőke zsákmányolása, a lelkek kihasználása.

Hangsúlyozni szeretném, az egyház szót itt most nem értem minden hívőre. Az egyház alatt itt emberi törekvés által létrehozott szervezetet értek, nem hívő embereket. Az igazi egyház, az eklésia Krisztus teste, a keresztyének közössége, nem pedig szervezet.

Az egyházszervezet a keresztyének üldözését az igéből magyarázva szentesíteni fogja. Talán meglepő lehet ez sokaknak, de nem lehetetlen. A történelemből néhány példát azért említenék:

Az Egyesült Államok 1861-65-ös Észak- Dél háborúja, a fekete rabszolgák felszabadításáért: Rendszeresen hangzottak el a szószékről -az ige alapján bizonyított- prédikációk arról, hogy a rabszolgaság intézményét Isten jónak gondolja, mert kezdettől fogva élnek alsóbbrendű fajok, ezzel politikailag is letették a voksukat a déli államok rabszolgatartása mellett. (ld. Harriet Beecher Stowe: Tamás bátya kunyhója)

A Hitler uralma alatt álló német egyházban sem látunk mást. Az kerülhetett előkelő egyházi pozícióba, aki behódolt a birodalmi eszméknek. Így a tömegek legyilkolását az egyház áldásával szentesítették. Természetesen, a Biblia alapján azt is levezették, hogy Jézus csakis árja lehetett. Nincs új a Nap alatt! Amikor ilyen gondolatokat olvasol, talán megdöbbenőnek találod. Pedig csak pár évtizednyire kell visszaemlékeznünk. Ugye a kommunizmus alatt is voltak olyan „testvérek”, akik a saját testvéreikről jelentettek a kommunista államgépezet felé...

A (leg)utolsó időben is így lesz. Egy világbirodalom (szövetség) fog születni, amely az egyházi szervezetek (nagy parázna) segítségével fogja ellehetetleníteni, üldözni, és megölni a szenteket.

Nem véletlenül van benne az igében ez a mondat:

„Láttam, hogy az asszony a szentek véréből és Jézus tanúinak véréből részes volt.”

A kaini gyilkos ösztön feltámad és megöli az Ábel útján járó testvéreit.

A rész 14. verse így magyarázza:

A Bárány ellen fognak harcba szállni, de a Bárány le fogja győzni őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya, s vele *fognak győzni az* elhívottak, kiválogatottak és hűségesek.

Megdöbbenő? Később magyarázatot adok arra, hogyan lehetséges mindez.

A parázna legfontosabb ismertetőjele azonban még hátravan: „kezében undorító paráznaságával és tisztátalanságaival teletöltött aranycsészét tartott.”

A csésze, edény, mint az előbb is, a szívet jelképezi. Hogy a nagy parázna szíve tele van

paráznasággal, azt jelenti: a szíve elfordult Istentől, mást szeretett meg. A Menyasszony nem képes elfeledkezni a Vőlegényről, a szíve Krisztussal van tele. A menyasszony-gyülekezetek -és hívők szíve Krisztust várja, körülötte forog minden gondolata. A legelső hely Jézust illeti meg. A parázna hívők szívében már nem ég a szerelem a Vőlegény Jézus iránt. A szerelem sokkal inkább a világ javaiért ég.

A Jelenések Könyve, amikor gyülekezetekhez szól, az általános intés és bátorítás után mindig hozzát teszi: „akinek füle van, hallja!” Máshol azt mondja: „aki győz...”
Krisztus senkit sem fog elítélni, vagy felmenteni azért, amit az egyház tesz. Egyedül azért fog elítélni, vagy felmenteni, amit te, személyesen teszel! Az ige, a személyes döntést vizsgálja. Így amikor az egyház, vagy gyülekezet egyes jellemzőiről beszélek, ezeket nyugodtan értheted magadra. Az ige fényében el tudod dönteni, te vajon az okos, vagy a bolond szüzek csoportjába tartozol, illetve tagja vagy-e a menyasszony-egyháznak (eklézsia, Krisztus teste), vagy a Parázna táborát szaporítod.

A parázna egyházra (gyülekezetekre, személyekre) jellemző, hogy a szíve tele van, de nem a Krisztus szerelmével, hanem a pénz, a hatalom, a tudás, művészet, vagy bármi másnak a szerelmével.

Nagyon jellemző a nyugati, elsősorban amerikai és európai egyházakra, hogy minden mást előtérbe helyeznek Krisztussal szemben. Ékesítik magukat énekkarokkal, tudósokkal, gazdagsággal, kultúrával, meg tudománnyal. Az Egyetlen Krisztus helyébe a „keresztyén kultúra” lépett, a Vele való kapcsolat helyébe a szolgálatok.

Gyakorlati módszerként azt is megkérdezhetnénk: mi foglalja le a gondolataid és időd nagy részét? Ha erre a Menny Királyságán kívül más válaszod van, akkor belesodrótál te is a paráznaságba. Kedveseim! Ma nagyon könnyű elcsúszni, mert a világ erőteljesen nyomatja ránk az értékrendjét. Sohasem volt könnyű ennek ellenállni, és egyre nagyobb áldozatokba és harcokba telik, hogy szembemenjünk mindezzel, de megéri.

Nyíltan szeretném kimondani, ne legyenek kétségeid: a nyugati, európai, és ebben a magyarországi keresztyénnek hívott vallások sokkal inkább részei a Paráznának, mint a Menyasszony-gyülekezetnek.

Nem kell mindig másra mutogatni, ha a vallásosokról beszélünk. Nézz körbe előbb a saját portádon. Tedd vizsgálat alá a saját életedet, és talán megnyílik a szemed a valóságra!

Neked mi a legfontosabb? Jézusnak akarsz inkább megfelelni, vagy embereknek?

Ki a te kincsed? Jézus a te kincsed?

Mt 7, 19-21 azt mondja: Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol *azokat* moly és rozsdá eszi meg, hol tolvajok átássák a *falat*, és *azokat* ellopják, hanem a mennyben gyűjtsetek magatoknak kincseket, hol sem moly, sem rozsdá *azokat* el nem emészti, hol tolvajok falat nem ásnak át, és *azokat* el nem lopják!
Mert ahol a kincsetek, ott lesz a szívetek is.

Hova halmozol kincseket? Mert a szíved is oda fog kötni: Ha a földi boldogulás gondja körül forog a szíved, akkor a világ máris elfoglalta Jézus helyét a szívedben!

Ha neked nem fontos, hogy fehér ruhád (szent életed) legyen, akkor nem készülsz a Vőlegény visszajöttére, mert nem is vagy belé szerelmes.

Ha nem az foglalkoztat, hogyan tudsz örömet szerezni Neki, akkor a szívedben kihűlt a szeretet. A gyülekezetekben fontosabb az, hogy milyen színű legyen a fal, annál hogy hogyan menthetnének

lelkeket. A szentség útja helyett a toleranciát hirdetjük. Krisztus hatalmas áldozatára nem indul meg a szívünk, képesek vagyunk úrvacsorázni még akkor is, amikor semmi közünk sincs Krisztushoz magához. Az egyház hatalomra, világi elismertségre tör, de nem érdekli, mit szól ehhez Jézus. Lelkészek hirdetik az odaszánást, de azt sem tudjuk mi az!

Javaslom, hogy olvassátok el a Mennyi ember c. könyvet. Megláthatjátok, hogy valaki, aki nem hódol be Kínában az Állami Egyháznak, milyen üldöztetésre számíthat. Ez az ember börtönben volt évekig, a fiát három évesen látta először. Megkínozták, tüket szurkáltak a körme alá, megverték, megalázták. Féregek mászkáltak a bőre alatt, mindez azért, mert ragaszkodott Krisztushoz! Az adakozásról azt mondja: nem úgy adakoznak, mint nálunk, nyugaton. Ha valamire szükség van, akkor minden vagytonukat (!!!) képesek odaadni, hogy segíthessenek a szükségben lévőkön. Árvákat fogadnak be, pedig nekik sem nagyon van mit enniük. Éjjel-nappal imádkoznak, kivéve, mikor az evangéliumot hirdetik.

Talán így képet kaphatsz arról, mi az odaszánás. Ez az a szerelem Krisztusért, ami mindent képes otthagyni, csak hogy Őt magát megnyerje. MINDENT! Rajtuk is van a foglaló gyűrű, a Szellem erős kenete. Prófétálások, csodák, gyógyulások nem csak néha, hanem napi szinten elfordulnak közöttük és egyes statisztikák szerint naponta 3000 ember merítkezik be.

Állíthatnám példaként élénk az első, apostoli gyülekezeteket is, de akkor minden bizonytalálkozónak azzal a kifogással, hogy ez ma már lehetetlen... Az ige ugyanis tele van annak bizonyítékával, amiről beszélek.

A nyugati egyház szíve annyira elhájásodott, hogy semmit sem képes felfogni ebből az egészből. Ha időről időre vannak is, akik ébresztik a lelkiismeretét, ezeket inkább bolondnak bélyegzik, meg fanatikusnak. De a menyasszony nem fanatikus szerelmes a vőlegénybe?

A parázna egyház nem a távoli jövő szervezete, hanem múlté és a jelené. Az utolsó időkben fogja virágzását és kiteljesedését élni, de ahogy közeledünk a véghez, egyre nagyobb befolyásra tesz szert.

Jézus hirtelen jön majd el mindenki számára, aki nem figyel éberem! A bolond szüzek pedig kinn maradnak.

Zsid 3, 7-11:

Azért amint a Szent Szellem mondja: „Ma, ha esetleg az ő szavát hallani fogjátok, meg ne keményítsétek szíveteket, mint az elkeseredéskor, az istenkísértés napján a pusztában, ahol atyáitok próbára tették és azzal kísértették engem, annak ellenére, hogy negyven éven át látták tetteimet.

Azért haragudtam meg arra a nemzedékre, és mondtam: Szívükben mindig tévelyegnek. Utaimat nem ismerték meg, úgyhogy *aztán* megesküdtem haragomban: Nem mennek be nyugalmamba.”

Ha a hited csak vallás, akkor térj meg! Ma még lehet. Öltözz fehér ruhába, szenteld meg magadat! A világ szeretete helyett szeresd Krisztust teljes szívből, akkor megmenekülsz!

Van az ígének egy fontos intése mindazok felé, akik komolyan keresik Isten akaratát:

18,4: “Én népem, jöjjetek ki közülük, hogy ne legyetek majd vétkeivel közösségben, és hogy csapásaiból ne kapjatok!

Az Igazságos ítélete fogja sújtani mindazokat, akik tisztátalanságában részesednek. Mindenki, aki nem akar ítéletében részt kapni, annak most kell kijönnie a paráznaságból. Szeretjük magunkat nyugtatgatni. Még talán hat benned is a kábítás és nem érted, hogy nincs más lehetőség, ha menekülni akarsz? Az ítélet hirtelen jön, amikor már nincs lehetőség változtatni.

Milyen ítéletről van szó?

Jel 17, 16:

A tíz szarv, melyeket láttál és a fenevad, meg fogják gyűlölni a paráznát, pusztává és mezítelenné teszik, húsát megeszik, őt magát tűzzel égetik meg majd.

A világi birodalom szembe fordul majd az egyházzal, szakít a szövetséggel. A vele szövetséges egyházat kiforgatják mindenéből, és végül a paráznát tűzbe vetik.

Jel 18,16-17 ír arról, hogyan élnek majd meg ezt az emberek, akik látják:

Jaj, Jaj! Te nagy város, ki gyalcsba, bíborba, skarlátba burkolóztál, ki arannyal, drágakővel, gyönggyel ékesítetted magad, hogy elpusztult ennyi gazdagság egy órában.

A menyasszonytól a nagy paráznáig. Efezustól Laodiceáig

Most rátérek arra, hogy elmagyarázzam, hogyan tud eljutni a gyülekezet a keresztyénségtől a keresztyének meggyilkolásáig.

A Jelenések könyve elején üzen Krisztus a gyülekezeteknek. Mivel teológiát nem végeztem, úgymond laikus vagyok, nem fogok belebonyolódni abba, hogy milyen háttérrel kell néznünk, meg kikre is vonatkoznak az intések. Engedjétek meg nekem, hogy egyedül az ige talaján állva merítsek ebből, és úgy magyarázzam, ahogyan én megértettem.

Biztosan lehet tanulni a történelmi háttérből, meg a teológiai fejtegetésekből, én azonban ezt kihagynám. Vannak erre jó könyvek, nézze meg ott, akit ez érdekel.

Három gyülekezetet fogunk megnézni. Az elsőt, az utolsót, végül egy közteset. Azért éppen így, ebben a sorrendben, mert ebből már kiábrázolódik az út, amelyiken az egyház jár.

Efezusi gyülekezet:

Jel 2,1-7:

„Az efezusi eklézsia angyalának írd meg: Ezt mondja az, aki a hét csillagot jobbában tartja, aki a hét arany mécszláb között jár.

Ismerem tetteidet, fáradozásodat, állhatatosságodat, és hogy nem vagy képes hordozni a gonoszokat, hogy megkísértetted azokat, akik magukat apostoloknak mondják, noha nem azok, és hazugoknak találtad őket.

Állhatatos vagy, *terhet* hordoztál nevemért, és nem fáradtál bele.

Mégis az *a kifogásom* ellened, hogy első szeretetedet elhagytad.

Emlékezz vissza, honnan estél ki, térj más felismerésre és tedd az első tetteket. Ha nem *teszed*, elmegyek, és mécszlábadat kimozdítom helyéből, akkor, ha nem térsz más felismerésre.

Az azonban megvan nálad, hogy gyűlölöd a Nikolaiták tetteit, melyeket én is gyűlölök.

Akinek füle van, hallja meg, amit a Szellem az eklézsiának mond. A győzedelmesnek enni adok az élet ligetéből, mely az Isten paradicsomában van.

Milyen is ez az efezusi gyülekezet? Majdnem tökéletes. Sokat fáradozik Krisztusért, állhatatosan viseli a terhet és szenvedést. Szent, a gonoszokat kivetí magából. Éles szellemi látással rendelkezik, a hamis apostolokat, akik tévesen hirdetik az ígét, meg tudja különböztetni az igaziaktól. Mai körülmények között azt mondhatnánk: egy olyan gyülekezet, aki folyamatosan a Mennyek Királyságának ügyével törődik. Tagjai a világ bántását örömmel hordozzák Uruk miatt. Életük a szolgálat. Sőt! Nem fáradnak bele a terhek hordásába, hanem örömmel teszik mindezt. Náluk nincs nyavalygás, ha szolgálni kell, meg időhiányra hivatkozás, ha feladat van. A gyülekezet tagjai egytől egyig elkötelezett, szent életű emberek, akik útjukat az ígéhez igazítják. Nem tűrik a bűnt, nem

hígítják a gyülekezetet kétlelkűekkel. Nem toleránsak, hanem szentek!
Talán minden nap közösségben vannak egymással.

Ti ismertek ilyen gyülekezeteket? Kérlek, most ne a hangoztatott szólásokra figyelj, hanem a valóságot lásd! Reálisan, szemüveg nélkül értékeld a dolgokat, őszinteség nélkül semmire sem mégy! Isten SEMMIT nem tud kezdeni azokkal, akik a kövér, elhíjasodott szívük miatt megvakultak, de azt mondják: látok.

Az efezusi gyülekezet olyan erkölcsi és hitbeli mérce, amit ma nagyon kevés gyülekezet ér el. Mégis azzal fenyegeti meg Jézus, hogy kimozdítja a gyertyatartóját, ami a gyülekezet pusztulását jelenti! Nem azért, mert Jézus meg akarja ölni a gyülekezetet, hanem mert az útnak, amelyen elindult Efezus, halál a vége. Lássuk az utat, amit elénk tár az ige!

„Mégis az a kifogásom ellened, hogy első szeretetedet elhagytad.”

Az első szeretet, amely a menyasszony teljes szerelmét jelenti. Ha egy gyülekezet számára bármi más fontosabbá válik, mint Krisztus maga, nem állhat fenn. A kapocs, ami a gyülekezetet Krisztushoz köti, a teljes odaadás.

Az efezusi gyülekezet életében az első téves lépés az volt, hogy Krisztus helyett kegyes dolgokat kezdett el követni, úgy mint: szolgálat, evangelizáció, imádkozások, közösség.

Mi a baj ezekkel? Amint a szolgálatod közéd és Krisztus közé áll, már eltértél az igazságtól. Ha az evangelizációk fontosabbak neked, mint a Vele való közösség, eltévedtél. Sokan teszik az életüket is oda, de nem Krisztusért, hanem a szolgálatért, vagy az ezzel járó megbecsülésért. Ha a motivációd bűnös, akkor mindegy, milyen jó dolgot teszel!

Jól figyelj, mit mond Jézus:

Mt 23, 15: Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok, hogy bebarangoljátok a tengert és a szárazföldet, hogy egyetlen csatlakozót szereztek, ám ha megszerzitek, magatoknál kétszerte inkább a gyeheña fiává teszitek.

Érted, kedvesem? Semmit nem használ, ha a világ végére is mégy szolgálni, ha az alap, amire építész nem teljes mértékben krisztusi alap! A sátán munkáját is építheted a szolgálatoddal, evangelizációkkal, amit nem látás alapján, hanem egyéni ötletbörze alapján teszel.

Itt az ideje, hogy mérlegre tedd a szolgálatodat! Nem vált-e fontosabbá számodra a gyülekezeti liturgia, a pozíció, az ifjúsági óra, a dicsőítés, a közös imádkozás, a tanítás, az evangelizálás, mint maga Krisztus?

Az emberi szem könnyen megcsalható. A sátán világosság angyalaként nem fog nyilvánvalóan gonosz dolgokra készíteni, hogy drogozz és kocsmázz, de a hívő életében a jó akadály lehet a legjobbnak! A kegyes életed akadály lehet a Krisztussal való szerelmes közösségnek.

Sokan hiszik, hogy ha valaki sokat szolgál a gyülekezetben, akkor az szuper hívő. Sokan meg épp azért szolgálnak, mert mások akkor ezt hiszik róluk. Ez a sátán újabb hazugsága. A szuper hívő sokat van a térdein, sokat van közösségben Istennel a szolgálatában, de még a hétköznapi dolgaiban is, mert szerelmes Krisztusba, és kívánja a jelenlétét!

Az efezusi egy nagyon jóféle plántált gyülekezet. Sok mai plántálás nem üti meg ezt a szintet, de ugyanúgy beleesnek ebbe a hibába. A pásztorok stratégiát építenek, de saját kútforrásból. Rendszert építenek, ahelyett hogy Istent kérdeznék. Nem a célkitűzésekkel van a baj, hanem azzal, hogy ezekről a célokról gyakran senki sem kérdezi Istent. Még mindig sokan vannak, akik képtelenek térdre borulni, és addig imádkozni, amíg látást nem kapnak. Ehelyett inkább hirdetik a józan ész, az ismeret, meg a tapasztalati látást. Ezekkel az a baj, hogy lelkiek, nem szellemiek.

“Emlékezz vissza, honnan estél ki, térj más felismerésre és tedd az első tetteket. Ha nem *teszed*, elmegyek, és mécslábadat kimozdítom helyéből, akkor, ha nem térsz más felismerésre.”

Az első tanítványok teljes szívből keresték az Úr akaratát. Nem volt lendkerék módjára működő gyülekezet, mert a folyamatos kapcsolatból merítették Szellemet. Az efezusi elromlott állapot viszont már veszélyt hordoz magában! Azt mondja Krisztus: emlékezz vissza, és térj meg! Ma ugyanez a dolgunk. Emlékezni az első tettekre, az első gyülekezetre. Az első szerelemre, amit a mai gyülekezetek már nem is ismernek, de a Biblia leírja. Ha a körülötted állókhhoz hasonlítod magad, akkor azt hihetnéd, minden rendben van. Talán jobbak is vagyunk, mint az átlag. De ha az igét olvasod, nem fog nyugodni a szíved, mert meglátod, mennyire eltávolodtunk már az első, igei mércétől.

Térj meg! Ez az üzenet nem a pogányoknak szól, ahogyan sokan gondolják, hanem nekünk, hívőknek is! Ha nem térsz meg, akkor meg ne csodálkozz, hogy a Szellem ereje nincs ott a szolgálatodban.

“Akinnek füle van, hallja meg, amit a Szellem az ekléziának mond. A győzedelmesnek enni adok az élet ligetéből, mely az Isten paradicsomában van.”

Már mondtam, de ismét mondom: szóba kerül az egyéni felelősség! “Akinnek füle van, hallja! A győzedelmesnek megadom...” Isten ma sem egyházat fog megreformálni, hanem lesznek megtérő győzedelmesek, és lesznek akik nem akarnak majd megtérni. Ezek a romlás útján járnak tovább, és erre viszik a rájuk bízottakat is.

Pál így ír az efezusi gyülekezetnek (amely nem feltétlen azonos a Jelenések könyvében említett gyülekezettel):

Ef 5:

Legyetek szeretett gyermekként Isten utánzóí, **járjatok szeretetben, mint a Krisztus is szeretett minket s odaadta magát értünk, hogy felajánlás, véres áldozat, jó illat legyen az Istennek....**

Mert a férfi feje az asszonynak, mint a Krisztus is az ekléziának. Ő megmentője a testnek. De mint ahogy az eklézia aláveti magát a Krisztusnak, *úgy tegyenek az asszonyok is* mindenben a férjekkel.

Férjek, szeressétek feleségeteket, miként a Krisztus is szeretete az ekléziát és odaadta magát érte, hogy azt megtisztítsa az igében levő vízfürdővel, hogy megdicsőülve állítsa maga mellé az ekléziát, hogy azon ne legyen szennyezett, ránc, vagy valami efféle, hanem, hogy szent legyen és kifogástalan. Így a férjek is tartoznak szeretni a feleségüket, akárcsak a saját testüket. Aki a feleségét szereti, magát szereti.

Hiszen még senki sohasem gyűlölte a saját húsát, ellenkezőleg, feltáplálja, melengeti azt, mint a Krisztus is az ekléziát, hisz az ő testének tagjai vagyunk.

Ennek felel az meg, hogy az ember elhagyja atyját és anyját és a feleségéhez ragaszkodik, úgyhogy a kettő egy hússá lesz. Nagy ez a titok. Én azonban a Krisztusról és az ekléziáról beszélek.

Milyen titokról beszél itt Pál? Krisztus és az eklézia titka tulajdonképpen ez: Krisztus elhagyta az atyái házat a Menyasszonyért, az ekléziáért.

Krisztus valóban egy hússá vált velünk. A kifejezés valami olyasmit takar: egy hús-vér velünk. Emberré lett, emberi testben jelent meg. Hordozta az emberi lét gyengeségét.

Ezzel kapcsolatban, múlt vasárnap a dicsőítés közben egy gondolat mozdult meg a szívemben: Jézus, meg az apostolok vajon itt ülnének a mi istentiszteletünkön? Képtelen voltam elképzelni Jézust és az apostolokat, amint Bibliával a kezükben, minden vasárnap 17 órakor beülnek az első sorba, hogy tanítást hallgassanak... De hát mit mond az ige az igaz istentiszteletről?

Jakab 1, 27: Az Istennél és az Atyánál tiszta és szeplőtlen istentiszteletnek ez számít: Látogasd meg nyomorúságukban az árvákat és özvegyeket, őrizd meg magadat, hogy a világ be ne mocskoljon.

Vajon hányan látogattuk meg az árvákat, özvegyeket előző héten? Hányan emeltünk fel eseteket, bátorítottunk, adtunk új reményt a reményteleneknek?

A szent Jézus Krisztus sokkal jobban undorodott a bűneidtől, mint te undorodsz a hónapok óta mosdatlan emberek szagától! Jézus nem csak a biztonságos, kényelmes otthonából nézte a szegény, szerencsétlen elesett embereket, hanem KÖZÉNK JÖTT! Azonosult velünk! A mocskod nem tartotta távol attól, hogy magához öleljen. Úgy, mocskosan, bűdösen, mosdatlanul. Fájdalmas lehetett Neki a saját húsában elhordozni a mi bűneinket, de megtette, mert szeret. Micsoda evangélium ez! Mekkora bátorítás, milyen nagy szeretet! Mekkora titok ez!

Szárdiszi gyülekezet

Jelenések 3, 1-6:

A szárdeszi eklézsia angyalának írd meg: Ezeket mondja az, akinél az Isten hét Szelleme és a hét csillag van: Ismerem tetteidet. A neved az, hogy élsz, pedig halott vagy.

Légy éber és támogasd a többieket, akik halni készülnek. Mert úgy találtam, hogy tetteid Istenem előtt nem érték el a teljességet.

Emlékezzél vissza, hogyan kaptad és hallottad, aztán őrizd meg és térj új felismerésre. Ha nem leszel éber, tolvaj módjára érkezem hozzád és nem tudod meg, hogy melyik órában érkezem.

Van azonban kevés név Szárdeszben, kik nem szennyezték be ruháikat, ezek fehér ruhában velem fognak járni, mert méltók rá.

Így azt, aki győz, fehér ruhába fogják öltöztetni, s annak nevét ki nem törölöm az élet könyvéből.

Vallást fogok tenni róla Atyám előtt és angyalai előtt.

Akinek füle van, hallja meg, amit a Szellem az eklézsiának mond.

A szárdiszi (szárdeszi) gyülekezet élőnek tűnt. Ma is sok ilyen gyülekezettel találkozhatasz. Kívülről mintagyülekezet, hiszen „élő közösség” alkotja. Bizonyára különféle programok sokaságát találod náluk. A gyülekezet alkalmait rendszeresen látogató hívek száma magas. A gyülekezetben folyamatos a mozgás, az ifjúsági munka hatékonynak látszik. Tagjai legjobb tudásuknak megfelelően vesznek részt a szolgálatban, sok fajta eszközt bevetve a „lelkek megmentésére”. Ifi munka, gyerekmunka, kórházmisszió, énekkar, zenekar, dicsőítő csoport, vezetőképzés, missziós képzés...

Ez egy igazán élő közösség!- mondanánk mi is.

De a Szellem valami mást mond: csak a neved az, hogy élsz! Csak így neveznek téged, de valójában már a halál zsibbadása vett erőt rajtad. Ébredj fel, míg nem késő! Ébredj, különben meghalsz!

A Szellem nem takargat, hanem tiszta éleslátással rántja le a leplet a hulláról! A fő kifogás ez: nem érték el a teljességet!

Isten népének nagy kísértése nem abban áll, hogy nyíltan forduljon szembe az Úrral, hanem abban, hogy a szintet csak egy kicsit szállítsa lejjebb. „hiszen ezt úgysem lehet elérni” „hiszen ez túl nehéz lenne, ezt mégsem kérheti tőlem”.

Egyszer egy idős lelkipásztor testvér mesélte a következő történetet:

Amikor kisfiú voltam, édesapám megkért, hogy a napraforgó szárakból vágjak egyforma hosszúságú darabokat. Adott egyet a kezembe: pont ilyen hosszú legyen.

Ahogy vágtam a szárakat, kényelmesebb volt az etalon helyett mindig az előző levágott darabhoz viszonyítanom. Képzeltetek, milyen meglepetés ért, mikor a végén kiderült, hogy a darabok között 10-15 cm-es eltérés is akadt!

Mi is gyakran esünk abba a tévképzetbe, hogy elég a környezetünkkel összevetnünk magunkat. Egy

kis eltérés nem lehet annyira vészes, hiszen még így is jobbak vagyunk a többiektől! Így juthatott el a keresztyénség oda, hogy a lefűrészelt milliméterek összeadódva már a 10 cm-es nagyságrendet is elérték. Szárdisz csak a kezdet. A következő generációk tovább fűrészeltették az ige tekintélyét, az egészséges tanítást, a hívő élet gyakorlatát.

Még nagyobb problémát jelent, hogy az ilyen kicsi eltérések nem feltűnőek. Mindenki csak egy kicsit vesz el, sohasem annyit, ami már felháborítani jó érzésű testvéreit! De sok kicsi sokra megy...

Az evangélium csorbát szenvedett. Csupán a jelentéktelennek tűnő dolgokat hagytuk ki, meg az olyan kellemetlen szavakat, hogy pokol, kárhozat. Bűnről ma már nem illik beszélni, bűnbánatot nem hirdetünk. Krisztus visszajöveteléről szó sem esik. Hiszen „miért kell a pokollal fenyegetni?“, meg különben is: „nincs jogunk ítélkezni” és „Isten a szeretet”. Krisztus parancsait Krisztus tekintélye nélkül hirdetjük. Erkölcsöt, kultúrát, vallást hirdetünk, de megtérést semmiképp.

De mit jelent, hogy a tettek nem érik el a teljességet? Isten a szívek és a vesék vizsgálója. Az előbbieken már kifejtettem, mit is takar ez. Hiába teszel jó dolgokat Istenért, ha mindez téves motivációból fakad! Nem azért kell evangelizálni, mert ezt teszik a hívők. Vezetőként nem azért kell szolgálnod, hogy a gyülekezeted növekedjen. Téves motiváció, ha csak az motivál egy újabb evangelizációra, hogy a gyülekezetben már rég nem volt megtérés, vagy bemerítés. Ezek olyan aljas motivációk, amik alattomosan megfosztanak a teljességtől. A teljesség: helyes motiváció + helyes tettekben megnyilvánuló hit.

“Emlékezzél vissza, hogyan kaptad és hallottad, aztán őrizd meg és térj új felismerésre. Ha nem leszel éber, tolvaj módjára érkezem hozzád és nem tudod meg, hogy melyik órában érkezem.”

Jézus inti a gyülekezetet: emlékezz vissza az eredetire! Hogyan kaptad? Hogyan hallottad? Mi volt az eredeti zsinórmérték, hol voltak lefektetve a határvövek?

Nem arról beszél, hogy mi a te véleményed, hogyan látod, mennyire vagyunk jók. Ehelyett azt mondja, hogy az alaphoz mérd hozzá az életedet. Nem számít, melyik felekezet, hogyan torzította, hogyan ferdítette az igét, mert nem ehhez kell viszonyítanod, hanem az eredeti alapokhoz.

„Van azonban kevés név Szárdeszben, kik nem szennyezték be ruháikat, ezek fehér ruhában velem fognak járni, mert méltók rá. Így azt, aki győz, fehér ruhába fogják öltöztetni, s annak nevét ki nem törölöm az élet könyvéből. Vallást fogok tenni róla Atyám előtt és angyalai előtt. Akinek füle van, hallja meg, amit a Szellem az eklézsiának mond.”

Laodiceai gyülekezet

Jel 3, 14-22:

A laodiceai eklézsia angyalának írd meg: Ezeket mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete:

Ismerem tetteidet, hogy sem hideg, sem meleg nem vagy. Bár hideg volnál, vagy meleg.

Így mivel langyos vagy, sem meleg, sem hideg, ki foglak köpni a számból.

Mivel azt mondod: gazdag vagyok, gazdaggá lettem, semmire sincs szükségem, és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, szájalmas, szegény, vak és mezítelen,

azt tanácsolom neked, hogy vásárolj nálam tűzben kiégetett aranyat, hogy gazdag légy, fehér ruhákat, hogy köröskörül borítva légy és ne legyen látható szégyenletes mezítelenséged, és írt, hogy *azzal* megkend szemedet, hogy láss.

Én mindazokra, akiket kedvelek, *vétküket* rájuk bizonyítom, és őket megfenyítem: Légy buzgó azért, és térj új felismerésre.

Lásd az ajtóhoz álltam és zörgetek. Ha valaki hallja szómat és ajtót nyit, bemegyek ahhoz, és vele lakomázom, ő pedig énvelem.

A győzelmesnek megadom, hogy velem trónomra üljön, mint ahogy én is győztem, s Atyámmal *együtt* leültem az ő trónjára.
Akinek füle van, hallja meg, amit a Szellem az eklézsiának mond.”

A laodiceai gyülekezet mintapéldája a langyos, teljesen elposványosodott gyülekezetnek. Mielőtt részletesen elemeznénk, felhívnom a figyelmedet Jézus szavaira:

„Lásd az ajtóhoz álltam és zörgetek. Ha valaki hallja szómat és ajtót nyit, bemegyek ahhoz, és vele lakomázom, ő pedig énvelem.”

Laodicea az utolsó gyülekezet! Jézus már az ajtónál áll, és kopogtat! Ha valaki az ajtónál áll, akkor az megérkezett, csak pillanatok kérdése, mikor lép be a házba.

Ha a korszellem a gyülekezetben teljességre jut, itt a vég. Fontos ezt tisztázni, mert ha „van füled, és hallod mit mond a Szellem”, akkor bizony ráismersz majd erre a gyülekezetre, és megérted, mennyire közel állunk a Völegény, Jézus Krisztus megérkezéséhez!

„Ismerem tetteidet, hogy sem hideg, sem meleg nem vagy. Bár hideg volnál, vagy meleg.

Így mivel langyos vagy, sem meleg, sem hideg, ki foglak köpni a számból.”

Sem hideg, sem meleg. Se nem jó, sem túl rossz. Az ígéhez éppoly langyosan áll hozzá, mint a bűnhöz! Semmi sem tudja kimosztítani állapotából, hiszen „Békesség van!”- mondják.

Erről a gyülekezetről már koránt sem mondható el, hogy áthatja a Szellem, sem az, hogy ég a tűz a szívében Szerelme, Krisztus iránt. Elhájasodott, szellemi elhízott gyülekezet, mely önelégültségében mégis jól érzi magát.

Mikor egy vidéki gyülekezetben erről beszéltem, az egyik kedves testvérnőm hangosan felnevetett. Akkor nem értettem, miért nevet, de alkalom után elmesélte: Egy kép jött elé disznókról, akik moslékot zabálnak. Hízott disznók, csámcsognak, csorog a szájukból a moslék, annyira tele pofával zabálnak!

A magukat hívőnek vallók egy részének élete nagyon is hasonló ezekhez a disznókhöz! Jól érzik magukat a saját mocskukban, kijönni nem akarnak, hanem belefekszenek a langyos, dagonyás trágyába.

2 Pt 2, 2: Az történt velük, amit az igaz példaszó *mond*: „Eb visszatér saját okádására”, és „megmosott disznó a sárban hempergéshez”.

Megtérni nem akarnak, megmosakodni vétkeikből nem akarnak. Kemény szívük nem engedi, hogy komolyan vegyenek bármiféle intést. Az intésre csak megsértődni képesek, de megtérni nem.

Ahogy a disznók moslékot zabálnak, a hívők is két pofával zabálják a világ moslékát! Az interneten, a tévében, a világban ránk ömlő szemetekkel töltik meg szívüket. Szappanoperák, parázna, trágár filmekben ki sem akad már senki, annyira természetes, annyira mindennapi. A világ zenéjével, művészetével, kultúrájával, tudományával sokkal nagyobb lelkesedést tudunk elérni körükben, mint az ígével, vagy imádkozásokkal.

Egyik alkalmunk után, mikor a dicsőítést, tanítást félálmosan hallgatta végig a gyülekezet, közös vacsorát tartottunk. Pizzát rendeltünk. Látnotok kellett volna az az örömet, lelkendezést, ami a testvérekből kitört a pizza láttán! Erre meg is jegyezte a dicsőítésvezetőnk: „Látod? Tudnak ezek a testvérek lelkesedni!”

Nem szörnyű ez? Ne érts félre, nem hívom disznóknak a testvéreimet, csak képekben szerettem volna elmondani, mit is jelent laodicea romlása.

Erősek ezek a képek, de az ige sokkal erősebb kifejezést használ. „Kiköplek a számból”. Ez a fordítás csupán kegyességből sikerült így. Az eredeti, görög szó azt fejezi ki: kihánylak. Isten ilyen undorral fordul a langymeleg egyházhoz: KIOKÁDLAK a számból!

„Mivel azt mondod: gazdag vagyok, gazdaggá lettem, semmire sincs szükségem, és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, szánalmas, szegény, vak és mezítelen,”

A földi gazdagság, elismertség nem szerez nekünk elismerést Isten szemében. Pénzen nem lehet Szellemet venni, sem engesztelést. Hiába van kétmilliós orgona, vagy épp milliós hangtechnika a

gyülekezetben, ha a gyülekezet szelemben szegény, koldus. A szebbnél szebb ruhák, ékszerek mutogatása Isten előtt csak megvetettséget szerez.

Lássuk a gyülekezet jellemzőit:

Te vagy a szegény: szellemi értelemben; semmi kincsed nincs a mennyben, mert nem oda gyűjtöttél. Nyomorult, szánalmas!

Vak, szellemi értelemben azt jeleni: szellemi dolgok iránt vak. Isten munkájára, szavára, kijelentéseire és dolgaira vak.

Az ilyen gyülekezet általában nem is gondolja, hogy vak. Mint ahogy a farizeusok sem gondolták. Jézus mégis azt mondja nekik: „Ha vakok volnátok – felelte nekik Jézus –, nem volna vétkeitek. De mivel azt mondjátok: Látunk –, vétkeitek megmarad.” Jn 9, 41

Mezítelen: A gyülekezet mezítelen, mégsem szégyelli magát. Olyan, mint a mesebeli császár, aki új ruhát kapott. Meztelenül járt, mégis azt gondolta, a legdrágább kelme fedi testét.

A Menyasszony öltözete:

Jel 19, 8 Megadták neki, hogy fénylő, tiszta gyolcsba burkolózzék.” A gyolcs a szentek igazságos viselkedése. A mezítelenség ennek ellentéte.

„azt tanácsolom neked, hogy vásárolj nálam tűzben kiégetett aranyat, hogy gazdag légy, fehér ruhákat, hogy köröskörül borítva légy és ne legyen látható szégyenletes mezítelenséged, és írt, hogy *azzal* megkend szemedet, hogy láss.”

A tűzben kiégetett arany, az üldözésben, nyomorúságban kipróbált hit, és jellem. Malakiás ír a 3. részben arról, hogyan tisztítja meg Isten az Ő népét, mint aranyat.

Tudnod kell, hogy egyedül ez a próbaálló hit az igazán értékes kincs a mennyben!

A gyülekezetnek meg kell térnies, újra betöltekeznie Jézus iránti szerelemmel és Szellemmel. A vakságra egyedül a gyógyító ír használ. A szellemi vakságot a bűn okozza. Jézus vére lemossa a bűnt. Ahhoz, hogy láss, meg kell térnies, és szentül, tisztán járnies. Kérd az Urat, hogy nyissa meg a szemedet, hogy láss szellemben is, ne csak homályban tapogatózz.

A fehér ruha a szentek igazságos cselekedeteit, kegyes viselkedését és életmódját jelentik. (Jel 19,8)

Laodicea gyülekezete nagyban hasonlít a mesebeli császárhoz, aki új ruhát készíttetett. A körmönfont szabó rábeszélésére és hitetésre (varázslás!) a császár meztelenül ment a tömeg közé, azt gondolva, hogy a legdrágább, legfinomabb anyag fedi a testét. A tömeg, bár látta, hogy meztelen, mégsem mert szólni, csak dicsérte a finom ruhát, míg egy a kicsinyek közül meg nem szólalt: „Hiszen a császár pucér!” Ekkor nevetés tört ki, a császár pedig megszégyenült. Ma is sokan vannak, akik a tévelyítés hatalma alatt a legdrágább, legfinomabb ruhának nevezik a semmit. Az egyszerű szívűek, a kicsinyek azonban látják, ha a gyülekezet meztelenül jár.

„Én mindazokra, akiket kedvelek, *vétküket* rájuk bizonyítom, és őket megfenyítem: Légy buzgó azért, és térj új felismerésre.”

A feddés Isten szeretetét mutatja. A gyülekezet, amely megtér, „zsákruhába öltözik, hamut szór fejére”, tiszta szívből megalázza magát Isten előtt, megmenekül. Ha te folyton kivonod magad a feddés alól, védekezel és ellenállsz, akkor is kénytelen leszel egykor térdet hajtani.

Hiszen „Isten is felmagasztalta őt (Jézust) és kegyelme olyan névvel ajándékozta meg, mely minden név felett van, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieknek, földieknek és földalattiaknak térde!” Fil 2,9-10

A Király szeme előtt nem ér majd semmi, mekkora házat vettél, milyen munkát kaptál, mennyi a vagyoned, milyen énekkarod van, milyen a gyülekezeti orgona, vagy az imaház! Ő csak a menyasszonyt fogja keresni, mikor eljön. A menyasszonyt pedig fehér ruhájáról bárki felismeri. Ne vedd semmibe Isten feddését! Térj meg, míg lehet!

„Lásd az ajtóhoz álltam és zörgetek. Ha valaki hallja szómat és ajtót nyit, bemegyek ahhoz, és vele lakomázom, ő pedig énvelem.

A győzelmesnek megadom, hogy velem trónomra üljön, mint ahogy én is győztem, s Atyámmal

együtt leültem az ő trónjára.

Akinek füle van, hallja meg, amit a Szellem az eklézsiának mond.”

Ha valaki megnyitja szíve ajtaját, részesedhet Jézus Krisztus közösségében, az Úrvacsorában. Itt most ismét nem a liturgiára gondolok. Az Úrvacsora ugyanis nem liturgia, hanem a Vele való közösség része. A mennyei vacsorára sem megy be mind, aki hivatalos, csak az, aki kiválasztott! Senki sem megy be, aki a dolgára hivatkozva semmibe veszi a vacsorameghívást. „szántóföldet vettem” „ökröt vettem” „feleséget vettem”.

A TE kifogásod mi lehet? Te talán házat, autót, feleséget vettél, azért nincs időd meghallani a hívást? Talán azért nem akarod odaszánni még magadat Neki, mert még meg akarod alapozni a földi életedet?

Mindent fel kell adnia annak, aki Krisztus meg akarja nyerni. Talán beleremegsz, mikor ezt megérti a szíved, de gondoldj csak arra: semmi sem ér fel az Ő csodálatos útjával. Azt gondold, talán szenvedés Őerte mindenről lemondani? Tévedsz! A nyereség mindenért kárpótol. Nem szenvedés Krisztussal járni. Nekünk, hívőknek meg kell tanulnunk újra csak az igére alapozni életünket. Nem lesz egyszerű a benőtt utat ismét kitaposni, de nincs más lehetőségünk.

Akinek füle van, hallja mit mond a Szellem!

A kor gyülekezetének szóló próféciaik, intelmek 1.

Most nézzünk meg néhány intelmet, prófeciát, melyet az apostolok kifejezetten az Eklézsiának írtak.

Júdás 4 Belopózkodott ugyanis közénk néhány olyan ember, akik eleve ki voltak írva az ilyen ítéletre, istentelenek, kik Istenünk kegyelmét kicsapongásra váltják át, és a mi egyedüli Parancsolónkat és Urunkat, a Krisztus Jézust megtagadják...

18-19: mikor ezt mondták nekünk: Az utolsó időben gúnyolódók támadnak, kik saját vágyaik után fognak járni, azaz az Istent nem félők kívánságai után.

Ők azok, akik válaszfalakat emelnek (elkülönítenek). Lelkiek, Szellem nincs náluk.

Jézus Krisztust megtagadni nem azt jelenti, hogy szánkkal kimondjuk: „megtagadom Krisztust”.

Jézust megtagadni azt jelenti, hogy nem élek Benne. Nem részesedtem a halálában és feltámadásában, azaz nem élek e kegyelem lehetőségével és az ő emberem marad uralmon.

Krisztusban maradni annyit tesz: úgy járni, ahogyan ő is járt; ugyanazzal az indulattal, törekvéssel (észjárással) szolgálni másokat. (1 Jn 2,6; Fil 2,6) Mindaz, aki szájával vallja csak Úrnak Jézust, de tetteivel ellenkező tanúságot tesz, megtagadja Őt!

Teljes mértékben jellemző a mai kor vallás-felekezeti szervezeteire (amit gyülekezetnek neveznek) ez a mentalitás. Természetesen, azt nem várhatjuk, hogy egy közösségbe csak érett gondolkodású, tapasztalt és kegyes szentek járjanak. Megtérőknek, keresőknek, változni akarók számára nyitva kell hagynunk a gyülekezet kapuit. Ugyanakkor Júdás mégis azt mondja, hogy ezek „belopóztak”. Nem a nyitott kapun át jutottak be. Nem nyíltan, őszintén, vállalva önmagukat. Ezek hasonlóak a krisztusiakhoz, kívülről tanítványnak látszanak, de belül ragadozó farkasok! Úgy tesznek, mintha ők maguk is tanítványok lennének, de a belsejükben mégis Kainok maradnak.

„A kegyelmet kicsapongásra váltják át”, a szabadságot szabadosságra. Fontos megérteni, mi is az igazi kegyelem. Az igazi kegyelem nem igazolja senki világias gondolkodását és életét. A napjainkban hirdetett kegyelem nem azonos az igében található kegyelemmel. A ma hirdetett kegyelem sokak életében vezethet kicsapongó életre, szabadosságra, ennek a kegyelemnek leple alatt világi gondolkodás és életmód is megfér, míg a valódi kegyelem kegyes élethez és gondolkodáshoz vezet. Természetesen, nem állíthatjuk senki elé a büntelenség mércéjét. A kegyelemben járni nem jelent egyet a tökéletességgel, de folyamatos megtérést jelent a bűnökből, és

a bűnök elhagyását! A próbákban állhatatos, a kísértésekben kitartó, törekvő embernek idővel érett férfikorba kell lépnie, akiket kipróbáltak is hív az ige, s végül befejezettségre jutnia. Egy 30 éves férfi is megbotlik időnként, még el is esik, de nem annyiszor, mint egy 1 éves gyerek.

A báránybőrbe bújt farkasokra jellemző, hogy változni nem akarnak. Egy, két, öt, de még tíz év múlva is csak ugyanazok a bűneik, indulatosságuk, önző felfogásuk megmaradnak. A kegyelem jelszava (szlogen) alatt bármit megtehet az ember. Nem tagadják meg önmagukat, nem adják halálba saját, hús szerinti gondolkodásukat, hanem a hamis kegyelem tudatában „saját kívánságaik után járnak”, melyek egyeznek a világiak kívánságaival, az „Istent nem félők kívánságaival”. Melyek ezek a kívánságok?

1Jn 2, 16: „mert minden, ami a világban van, a hús kívánsága, a szem kívánsága, kérkedő életforma, nem az Atyából, hanem a világból való.”

A testi kívánságok, a kényelmes élet szeretete, a pénz szeretete, az önmagunk szeretete, és a bűn szeretete.

Hány és hány testvérünk esik törbe a pénz szeretete miatt. A Bibliai mérték ebben is más a világ mértékénél. A világ mértéke szerint anyagiakból nem lehet eleget felhalmozni, az ige meg azt tanítja:

1 Tim 6, 7-10: „Mint ahogy ugyanis semmit sem hoztunk ebbe a világba, abból semmit ki sem vihetünk.

Ám ha van eledelünk és hajlékunk, elégedjünk meg vele.

Akik ellenben meg akarnak gazdagodni, kísértésbe, törbe és sok értelmetlen és káros kívánságba esnek. Az ilyenek az embereket a veszedelem és pusztulás mélységébe taszítják.

Mert az összes gonosz dolgok gyökere a pénz kedvelése. Némelyek, mikor ez után futottak, eltévelyedtek a hittől, és sokféle kinnal szúrták át magukat.”

A tanítványok nem ide gyűjtötték a kincseket, sem nem halmoztak fel kincseket a földön. Szó szerint, nem átvitt értelemben értem ezt. Azért tették ezt, mert a mennyekben akartak kincseket gyűjteni maguknak. Az üdvtörténet folyamán voltak ún. „tökéletesek”, utalva a gazdag ifjú esetére, akik mindenüket eladták, szétosztották a vagyonukat, és apostolként szolgáltak a gyülekezeteket látogatva. Ezeknek valóban semmijük sem volt. Van, akiknek ilyen elhívást adott az Úr, de nem mindenkinek. Vannak, akiknek a környezetükben, családjaikban kell helyt állniuk.

Ha tehát van mit enned, sőt jól tudod tartani a családot, van hajlékod, és ruházatod, akkor elégedj meg ezzel, és foglalkozz a mennyekkel is végre. Kedveseim, meg kell értenünk, hogy Isten mindent megad nekünk, ami szükséges, erre Ő garanciát vállalt. Vannak, akiknek jóval többet is adott, ami nem baj, ha jól sáfárokodik vele. Az anyagiakra is igaz, hogy aki többet kapott, attól többet várnak el, aki keveset kapott, attól keveset várnak el ezen a téren. Nem baj, ha jól élünk, tudunk bővelkedni is, de a pénzhez való beteges ragaszkodás távol visz bennünket Istentől!

A prioritás egyébként így szól:

Mt 6, 33 A királyságot és az Isten igazságosságát keressétek előbb, és azokhoz ezeket is hozzáadják majd nektek!

Ez valódi ígéret a valódi tanítványoknak. Azoknak, akik az életükkel igazolják a hitüket, és nem félnek gyakorlatra váltani Krisztus szavait. A többiekre nem vonatkozik, mint ahogy az ige nagyon sok más ígérete sem!

A tévelygők még két ismertetőjelét adja meg az ige. Az egyik szerint válaszfalakat emelnek.

Ha ez valóban így van, feltehetjük a kérdést, hol van akkor Krisztus teste, amely egy egésztest alkot? A valódi Krisztus-test élő tagok szoros köteléke, a kölcsönös szolgálat mindenféle kapcsán át összekötöződve (Ef 4, 16). Az Egyháznak (Gyülekezet, Eklézsia) nincsen emberi feje, hiszen Krisztus a feje! A Gyülekezetnek (Eklézsia) nincsenek bonyolult egyházi struktúrái, hanem az újszövetségi gyülekezetek egymással szövetségben, teljes és tökéletes szellemi egységben, teljes szabadságban, de a Szellem irányítása élő közösségek. Mert egy hiten át menekültek meg, egy bemerítéssel és ugyanazzal a Szellemmel itattattak meg. Ennek a szövetségnek az erejét kizárólag a

tagok és gyülekezetek közti kapcsolatok mélységével és erejével jellemezhetjük.

Még akkor is, ha politikailag, földrajzilag, nyelv, törzs, nemzet, vagy kultúra szerint emberileg nézve feloszthatóak, a Menny Királyságának polgárai egy államhoz tartoznak, melynek királya Krisztus. Idegenek, és vándorok a Földön, hiszen otthonuk a Menny.

A mai egyházak ettől a biblikus felépítéstől teljes mértékben eltérnek. Emberek egy csoportja, valamiféle ok miatt kiválik a felekezetéből, új vallási pártot alakít. Kiragad egy igazságot, majd hangsúlyozni kezdi. Sohasem a bűnbánat, megtérés igazságát értik meg. Saját formákat alakítanak ki, „most már ez a hagyomány”. Azt gondolják, hogy az igazságot ők ismerik a legjobban, és mindenki más, aki nem az ő vallás-felekezetükhöz tartozik, még vak. A fal, amiről az apostol beszél: a vallás-felekezetiesség. Krisztus igazi követőit sohasem érdekelték ezek a falak. A tanítványok Krisztus példáját követik, aki semelyik akkori csoportba nem olvadt be, egyik vallási pártnak sem vált tagjává, hanem egyszerűen a Mennyek Királyságának evangéliumát hirdette! A tanítványokat nem hozza tűzbe, hogy a saját vallás-felekezetüket, vagy akár a saját gyülekezetük létszámát gyarapítsák. A tanítványokat csak az hozza tűzbe, hogy egy embert Isten Királyságához csatoljanak. Éppen ezért nem hirdetnek vallás-felekezeti evangéliumot, nem vitatkoznak azon, hogy kinek van igaza, hanem gyakorlatban követik Krisztust és nem csinálnak száraz teológiát a felfedezett igei igazságokból.

Valójában csak egy egyetlenes egyház létezik. Ezt ne keverjük össze a földi [...] Egyházzal! Krisztus teste, a valódi egyház, annak minden felekezetéből vannak tagjai. Újjászületett, kegyes, istenfélő emberek. Ezek nem foglalkoznak azzal, hogy ki melyik vallás-felekezethez tartozik, és ha összegyűlnek, a legszabadabb közösségben tudják egymást erősíteni, és Istent dicsőíteni. Nem az az első kérdésük: „a testvér melyik felekezethez tartozik?”, hanem az, hogy a testvér ismeri-e Krisztust. Krisztushoz térítik az embereket, és nem gyülekezetekhez.

Ez nem jelenti azt, hogy ne építsük a saját gyülekezetünket. Ez azt jelenti, hogy elsősorban Krisztushoz hívogassuk az embereket, és ne a gyülekezetbe! Elsősorban a megtérést prédikáljuk, és ne saját „felekezeti evangéliumunkat”.

Krisztus testének szellemi egységét egyetlen emberi mozgalommal sem jellemezhetjük, sem emberi szervezkedéssel létrehozott imahetekkel, amikor adott területen élő felekezetek összejönnek. Ebben az egység gyakran csak látszat, a valóság az, hogy mindenki a saját igazát fogadja el, a többit meg elveti. A krisztusi egység egyetlen célja az, hogy embereket a Menny Királyságának részesévé tegyen. Ezért szövetkezik, csoportosul. Az ötletszerűen szervezett alkalmaknak ugyan jó szlogenjeik vannak, de a krisztusi egység hiányzik belőle. A miertre pedig egyszerű a válasz: mert emberek hozták létre. A Krisztus követőinek nem kell szervezet, hogy egységben legyenek. Nekik nem kell írásba foglalni, hogy hogyan kell egységesnek lenni, mert a Krisztus-test egységes! A Krisztus-testet egyedül a Fej, a Krisztus irányítja, nincs szüksége földi helytartókra, elnökökre, vezérekre. Az vallásos egyház-szervezet csak csontváz-szerkezet. Váz, struktúra, élet nélkül. Itt azért mindenképpen hangsúlyoznám, hogy éppen ezért és emiatt felesleges kiválnunk az egyházunkból, ha csak nem kényszerít az igével ellentétes viselkedésre és cselekedetekre. A legtöbb egyházban az ember lehet szabad, élhet Krisztust követő életet. Én azt gondolom, hogy mindenki maradhat a saját felekezetében, ha tud, de az értékrendjét az Ige határozza meg, és ne az adott egyház szervezeti szabályzata, hitelvei. Legyen kapcsolata a többi felekezetből is a hívőkkel, a Krisztus-követőkkel, és éljen keresztyén életet. Nem baj, ha eljár máshová is, de legyen tisztában azzal, hogy hol van a helye. Attól, hogy otthon lakom, még eljárhatok a barátaimhoz, de mindig tudom, hol az otthonom!

Ne essen senki abba a csapdába, hogy egyik felekezetből a másikba lépked, mert ennek úgyszintsemmi jelentősége. Ha lehet, keress élő gyülekezetet, közösséget, ahol nem csak az élet látszata, hanem valóság is megvan.

A vallás-felekezetiesség emberi (ördögi) szervezet, nem Krisztus hozta létre. Látszólag igen távol állhatnak egymástól különböző vallás- felekezetek, valójában azonban egy test tagjai, a Parázna testéé. Még egyszer hangsúlyoznám: NEM a különböző felekezetekhez tartozó hívők a Parázna

tagjai. Személyenként tartozhatnak Krisztushoz, vagy az Antikrisztus alá. Egyéneknél lehet valaki-felekezetére való tekintet nélkül- valódi tanítvány, vagy ál-tanítvány. Éppen ezért nem is mondanám, hogy egyik, vagy másik egyházba kell belépnünk. Fontos az, hogy az életünket Krisztus vezesse, és olyan emberekkel tartsuk a kapcsolatot, akik szintén Krisztust követik.

A másik ismertető, amit Júdás említ, nagyon fontos: lelkiek, Szellem nincs náluk! Ahhoz, hogy ezt megértsük, meg kell értenünk a bibliai lélektan legfontosabb alapfogalmait. Már írtam ez előtt is, hogy a lélek nem azonos a szellemmel. A Biblia külön szavakkal jelzi, és más nyelvekben is hasonlóan külön válik a kettő (A ruach, pneüma, spiritus, esprit, spirit és Geist szavak egészen más fogalmat jelölnek, mint a nefes, psüché, animus, âme, soul, Seele szavak). Az emberi élet központja, az ember maga a lélek. A szellem ettől sokkal mélyebben van, a személyiség legrejtettebb része. Bár a lélek is szellemi eredetű, mégis kifejezetten az emberi létformához köthető. A szellem a szellemi dolgokat érzékeli, a szellem-világban való érzékelésre szolgál. Nem akarok ebbe nagyon mélyen belemenni. Akit érdekel, olvassa el Csia Lajos: „A Római Levél főbb fogalmai” c. írását, vagy ha egészen pontosan akarja érteni, akkor a szerző „Bibliai lélektan” c. művét. Ezek nem könnyű olvasmányok, hanem bizonyos szellemi érettségre, és alapra van hozzá szükség. Olyanoknak való, akik a szellemi értelemben vett csülökpörköltöt előnyben részesítik a tejjel szemben.

A szellem összemosása a lélekkel rengeteg félreértést, és (szándékos?) félrevezetést eredményez. Az ige alapján ugyanis a krisztusi egyház éppen így különböztethető meg a többi szervezettől: Szellem van nála, nem csupán lelki. A lelki szó helyett nem használhatjuk a „testies” kifejezést. A Biblia ugyanis nem csupán a „testies keresztyénségről” (sarkikon) beszél, hanem a „lelkies keresztyénségről” (pneumation) is! A lelkies keresztyénség vezetője a saját értelme, érzelme, vagy indulata. Mondhatnánk azt is, hogy a saját szíve és értelme vezeti. Ez nem a legrosszabb állapot, de még messze van a szellemitől. A Szellem vezetése minőségileg más állapot. Az Eklézsia feje Krisztus, vezetője a Szellem (Szent Szellem). Sok vallás- felekezeti pártban hangoztatják ugyan, hogy őket is Isten Lelke vezeti, de ha közelebbről vizsgálod az életüket, akkor ez nyilvánvaló hazugság.

„Ha nincs mennyei látás, elvadul a nép” (Pld 29,18). Ha nincs a Szellem vezetése egybehangzó egyéni meggyőződés, igék, imádságok, vagy próféciák által, akkor a vallás-felekezetek vezetői kénytelenek a lelki vezetésre támaszkodni. Az alapján döntenek, hogy melyikhez van kedvük, melyik éri meg jobban, mit diktál a logika, a józan ész, vagy az anyagi érdek.

Kedveseim! Ne vonatkoztassatok el, ne vegyétek félvállról az ige igazságait! Az igét komolyan kell vennünk, minden egyes igazságát gyakorlatban is meg kell élnünk. Ezeket az igéket nem szabad átvitt értelemben magyarázni, mert sokak élete múlik rajta!

Tudom, nagyon sokat tapasztaljuk az itt leírtakat a saját gyülekezetünkben. Talán többen döbrentek rá az ige világosságánál, hogy nincs rendben minden körülöttetek. Ne csüggedjétek, és ne lázadjatok! Imádkozzatok Istenhez, éljétek kegyes életet, és legyen közösségetek egymással. Ehhez nem kell sem pénz, sem szervezet, csak akarat és döntés. Bárhol, bárkivel össze lehet jönni tanulmányozni az igét, imádkozni, egymást bátorítani. Erre pedig már vonatkozik Jézus ígérete is: „Mert ahol az én nevemben ketten vagy hárman összegyűlnek, közöttük vagyok.” Mt 18,20

Folytatás következik.